

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorní!“

Jen svorným Bůh zehnevá.”
JOSEF KARDINAL BERAN,
 arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udrzení českého vědomí, tečí a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Cena: 75 centů

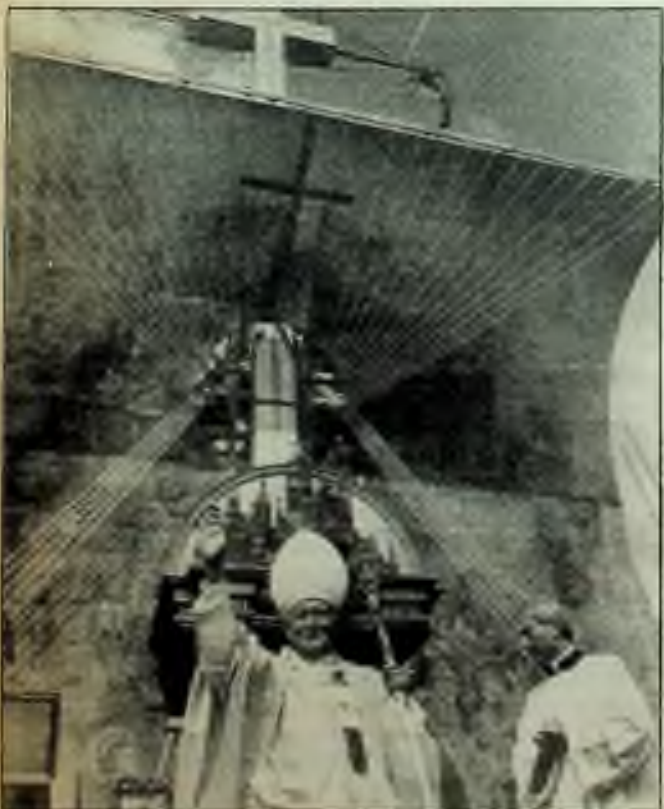
Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XII. — Číslo (No.) 25.

Saturday June 20, 1987 (Sobota 20. června 1987)

Osobní setkání ve čtvrtek 11. června 1987 v polském Gdaňsku s Lechem Walesou, zakladatelem zakázaných svobodných dělnických odborů „Solidarita“, zůstane dozajista historickým mezníkem 20. století v boji polského věrického národa za svobodu proti totalitě bezbožického komunismu.

V přístavním městě Gdaňsk ozdobilí polští rybáři celý prostor mešního oltáře svými síťemi.

Papež Jan Pavel II. se za své návštěvy Polska zastal polských farmářů a ideálů Solidarity Kritisoval vládní politiku a pobídl své polské občany k trpělivosti.

Varšava. - Dne 10. června papež Jan Pavel II. promluvil v Tarnowě před obrovským davem polských soukromých rolníků, které vybídl, aby drželi pohromadě a důrazně vyžadovali od vlády svá práva. Polskou komunistickou vládu přímo obvinil, že nesplnila své sliby, učiněné polským zemědělcům v r. 1981, že jim bude poskytnuta vládní finanční výpomoc, aby byl zajištěn jejich rozvoj a zvýšení životní úrovně. Připomenul vládní smlouvu, uzavřenou s rolnickou solidaritou v roce 1981 a dodal: „Chce se zdát, že tyto smlouvy pro vyřešení různých bolestných lidských problémů byly opomenuty mlčením, avšak i dnes by bylo nutno je uskutečnit.“ - Rodiny soukromých zemědělců se stále setkávají s nesnázemi bez konce: chtějí-li obdržet vládní výpomoc či půjčku ve svých základních potřebách - od osevu, umělých hnojiv až po traktory, je na ně vždy nejprve nalháno, aby vstoupili „dobrovolně“ do JZD a že budou mít hned všechno, co potřebují. Protože vstup do JZD pravidelně každým rokem odmítají, dostanou v poslední chvíli jen co zbyde po vyřízení zásob pro státní kolchozy a existující JZD. Před příchodem komunismu zemědělství poskytovalo Polákům hojnost všech druhů potravin, takže Polsko bylo jednou z farmářsky nejblahobytnějších zemí v Evropě. Chleba tam bylo vždycky nadbytek a nikdo tam netrpěl hladem. Za neschopného komunistického „hospodaření“, tam je však často citelný nedostatek těch nejzákladnějších životních potřeb, i když soukromé hospodářící rolníci vyrábějí všeho daleko více než státní statky. Sv. Otec ve svém kázání pak řekl, že všude na světě je „nedostatek chleba

skandálem“, a to tím spíše platí o úrodných lánech Polska. Také řekl, že je dobře známo, že venkovské Polsko dnes prochází „složitou krizí, ekonomickou i mravní“. Soukromí zemědělci v Polsku dosud mají v rukou více než 80 % zemědělských pozemků. Jejich produktivita zůstává mnohem vyšší než je produktivita státních zcelených velkostatků, ačkoliv tyto dostávají téměř všechnu vládní výpomoc, určenou pro zemědělství a jejich zaměstnanci jsou privilegovanou třídou. Potom při mši sv. papež Jan Pavel II. prohlásil za blahoslavenou Karolinu Kozka, která byla v roce 1914 zavražděna ruským vojákem, který ji chtěl znásilnit. Počet přítomných na této mši byl obrovský: jen k rozdělení sv. přijímání bylo potřebí 1,200 kněží. Potom ve své původní katedrále sv. Václava ve Wawelu v blízkém Krakově sv. Otec řekl davu, shromážděnému na jeho mši: „Nesmíme podlehnout depresi! Nesmíme se nechat ovládnout beznadějí, ani duchovní, ani sociální!“ Desetitisíce přívrženců zrušené Solidarity svými vztyčenými pažemi v znamení vítězného Churchillova „V“ projevilo svůj protest proti komunistické diktatuře. Sv. Otec ve svém kázání také naznačil, že moskevské autority mu nedaly dovolení zúčastnit se v tomto roce oslav 600. výročí obrácení Litvy na křesťanství. Dne 11. června papež Jan Pavel II. navštívil Gdaňsk, rodiště svobodné pracovní unie Solidarity. Při mši sv. v blízkém přístavním městě Cdyni, již se zúčastnilo několik set tisíc lidí, řekl, že jméno zakázané svobodné unie Solidarity je charakteristickou budoucností Polska. Při pohledu na blízké

nedozírné moře, papež bez obalu věřícím připomněl, že jeho otevřenost na svět a do vesmíru je symbolem svobody, po které Poláci touží, které se jim však dnes nedostává, ale kterou svou jednotou, odhodlaností, neprodejností, vytrvalostí a pevnou vůlí vydobudou. Tyto jeho „spontánní“ poznámky byly nejsilnějšími jeho projevy proti polské komunistické vládě za této jeho třetí návštěvy v rodné zemi. A jeho polský lid mu rozuměl. Kdyby byl vojákem ve zbrani a byl přesvědčen o tom, že není nesmyslné jít proti sovětským tankům s holýma rukama, stačilo by prý bývalo, aby zavlekl - „ve jménu Páně jdeme na ně“ - a celý polský národ by jej býval v tom okamžiku uposlechl a šel by za ním, prohlásil jeden belgický věřící turista, který se zúčastnil papežovy mše sv. pod širým nebem v přístavním městě Cdyně na Baltu. Jenomže papež Jan Pavel II. je sice nebojácny voják Kristův, ale na zbytečné prolévání krve nevěří. Je roznašecem míru, pevně zakotvený ve víře v Zmrtvýchvstalého Krista a jeho hluboká zbožnost k Matce Boží v něm živí jistotu, že ruský zbožný lid donutí nakonec komunismus k ústupu za spolupráce křesťanský obrozeného, vojensky i hospodářsky silného a duchovně solidárního křesťanského Západu. Co však musí být pro soudruhy v Praze úplným pohoršením a z čeho asi dostal i sám glasný soudruh Gorbačov v Kremlu „skřipání zubů“ je glasnost generála Jaruzelského, který nemohl papeži odmítnout jeho žádost setkat se osobně s Lechem Walesou, zakladatelem a dosud stále morálním vůdcem svobodné federace dělnických odborů Solidarity, jejíž jméno bylo na transparentech všude přítomné. Sv. Otec mluvil s Walesou v soukromí celých 40 minut! O obsahu jejich rozhovoru však nebylo veřejně nic vyj-

(Pokračování na str. 11)

Sloupek informací

o překvapivém volebním vítězství dosavadní anglické konzervativní premiérky Markéty Thatcherové, o ekonomické konferenci západních spojenců v italských Benátkách a o náhlém zmrznutí demokratických reforem v Rudé Číně.

Předpovědi anglických voleb se diametrálně lišily.

Britská ministerská předsedkyně Margaret Thatcherová na radu svých ministrů a politických poradců, využila své současné popularity a příznivé ekonomické situace své země k vyhlášení na den 11. června t.r. nových všeobecných voleb, což je o rok dříve, než by se tyto volby měly normálně konat. Královna Alžběta II. slíbila, že podle zvyklostí rozpustí na přání Thatcherové britský parlament. Podle nedávno vykonaného průzkumu mínění 44 % britských občanů by dalo své hlasy Konzervativní straně, 33 % Straně práce a 21 % Svazu sociálně demokratických a liberálních stran. Kdyby výsledky voleb byly shodné s tímto projevem veřejného mínění, pak by Thatcherová mohla obdržet v parlamentě většinu asi 90 hlasů (nyní má většinu 132 hlasů), a byla by v tomto století jedinou ministerskou předsed-

kyní, která by při volbách obdržela svůj mandát třikrát za sebou. Politici pozorovatelé však říkají, že při těchto volbách by mohlo dojít k překvapení, kdyby britští voliči proti očekávání dali své hlasy ve větším počtu svrchu zmíněnému Svazu. Pak by Thatcherová mohla ztratit parlamentní většinu, což by si o několik měsíců později vyžádalo nové volby. Tato možnost se však prý zdá být jen velmi vzdálená. - Krátce před britskými volbami, od 8. do 10. června, sedm velkých průmyslových mocností svobodného světa pořádalo v Benátkách v Itálii vrcholnou ekonomickou schůzi, které se Thatcherová také zúčastnila; kvůli přípravě na britské volby se jí však zúčastnila pouze první den, protože Thatcherová chtěla tyto rozhodné volby vyhrát, aby z lásky k Anglii definitivně mohla skoncovat s nesmyslnými tendencemi anglického levičáctví a naprosto důkazně neúčinným

státním marxistickým kapitalismem, jehož zbývající zstatněné podniky chce převést do privátního sektoru, aniž by při tom změnila státem zabezpečené starobní a úrazové pensijní pojištění stejně jako bezplatnou nemocniční službu. Ovšem, chce ještě dokončit reformu administrace těchto služeb občanům v tom smyslu, aby byly vedeny odpovědně jako soukromé podniky a nikoliv státně byrokraticky, kde se „prostruje“ úředním šimlem a úplatkářstvím mnoho milionů anglických liber.

□ **Thatcherová nakonec znovu volby vyhrála.**

Při britských volbách do parlamentu, které se předčasně konaly 11. června, zvítězila - už po třetí za sebou - drtivou většinou hlasů dosavadní konzervativní ministerská předsedkyně, 61letá „železná dáma“ Margaret Thatcherová. V parlamentě bude mít sice poněkud zmenšenou, ale stále většinu 101 míst. Thatcherová při této příležitosti prohlásila: „britský lid dal jasné najevo, že souhlasí s mou politikou „lidového kapitalismu“; jeho hlavní zásady jsou: ekonomie svobodného trhu, omezení pravomoci pracovních unií, nízké daně, předání zstatněných průmyslových podniků do soukromých rukou, prodej veřejných obytných domů a povinnost jednotlivců starat se sami o sebe a nečekat, že se o ně postará stát.“ - Stejně - jako prezident Reagan - Thatcherová zastávala jediné účinnou politiku národní obrany proti SSSR pomocí odstrašivé nukleární síly. Britská strana práce, jejímž předsedou je dnes Neil Kinnock, utrpěla při těchto volbách rozhodnou porážku. Důvody této porážky jsou podle znalců britské politiky zcela jednoduché: ve věci nutné národní obrany levičáci labouristé požadovali jednostranné nukleární odzbrojení a odstranění

všech nukleárních zbraní z území Velké Británie; v politice národního hospodářství labouristé prosazovali ve volebním programu zvýšení vládních výdajů na sociální účely, což by sebou nevyhnutelně přivedlo zvýšení daní a zvýšení inflačního tlaku, což si Angličané nepřejí.

Těchto voleb se zúčastnilo celých 76 % ze 43.6 milionů britských voličů. To je na Anglii nezvykle vysoké procento! - Z celkového počtu 650 míst v parlamentě konzervativci Thatcherové obdrželi 376 míst, labouristé 229 míst, nové Sdružení sociálních demokratů a liberálů 22 míst, a ostatní strany pak 23 míst. Za předvolební kampaně byly obavy, že „Sdružení“ obdrží mnohem více parlamentních míst, takže Thatcherová by pak možná ztratila svou většinu v parlamentě a byla by nucena sestavit koaliční vládu. Ukázalo se však, že tyto obavy byly přehnané. V novém vládním termínu dostala tedy Thatcherová jasnou většinovou mandát k provedení svého volebního programu. První místo v něm zaujímá stavba nových bytů, problémy vnitřku měst, školství, oprava nemocničního, úrazového a sociálního pojištění, ale hlavně chce v Anglii odbourat marxistické myšlení o „státním kapitálu“ bez osobní iniciativy a zodpovědnosti, který je ve skutečnosti protilidský. Přitom nic nenamítá proti tzv. národní péči o zdraví, v níž nevidí nic socialistického s

podmínkou, že není zneužívána. Každý člověk, který se poctivě živil, platil daně a ze své mzdy si dal srážet na nemocenské pojištění, má právo na laciné či bezplatné ošetření v případě úrazu, či nemoci. Lékaři jsou chráněni před vydíráním odvokátů za náhodně nepodařenou operaci, protože prý o její potřebě v Anglii nikdy nerozhoduje v nemocnici jen „rodinný“ lékař sám, ale vždycky celý nemocniční tým lékařských odborníků, kteří nepovažují své povolání jen za výdělečné zaměstnání, ale za službu lidem a národu. Chce-li někdo výjimečně zvláštní péči a má-li na to peníze, pak ať si připlatí! V tom všem je Thatcherová rozumná a spravedlivá, nemluví o žádné „socialistické“ medicíně, ale o právu člověka na ošetření a na sociální zabezpečení ve stáří.

□ **Sešli se, aby se zase rozešli...**

Ve dnech 8.-11. června se ve staroslavných Benátkách v Itálii konala 13. výroční vrcholná ekonomická konference, jíž se zúčastnili šéfové vlád dnešních západních průmyslových velmocí: USA, Japonsko, Západní Německo, Anglie, Francie, Itálie a Kanada. Na programu diskusí byly různé ekonomické a politické záležitosti. Hovořilo se pouze všeobecně. Od vrcholných konferencí tohoto druhu se

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahyh doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Il. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.
Subscription prices: Roční předplatné:
BY MAIL: In US per year \$30
To Canada per year US \$33
Overseas per year \$35
BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS
Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington St. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

June 20, 1987 — Vol. XII, No. 25.

MAIL ORDER NOVINKA

Prímý export z Československa. Chodská keramika v pestrých barvách nebo pouze modrý styl. Napište si na lístku o katalog s ceníkem. Nikde jinde tak lacino nenakoupíte!
J. KETTNER
ENTREPRISES
27 W. 209 Chartwell Dr.
Winfield, IL. 60190

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny. Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večeř domů

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ
Z dřívějšího „Cephalonia Restaurant“ na rohu 31. ulice v Astorii, N.Y.

je nyní
**ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
BESEDA SLOVANŮ**
Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusinů, Poláků, Ukrajinců a Jihoslovanů.

Na jídelním lístku máme všechny slovenské speciality - kdo si co poručí.

Americká i importovaná piva, vína a likéry. Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny, narozeniny a přátelské besedy.
SRDEČNĚ VŠECHNY ZVE
hostitelka Jarka

nečekají žádné zvláštní nové iniciativy ani konkrétní technická řešení, která mohou následovně propracovat a připravit pouze skupiny odborníků. Přítomných sedm průmyslových mocností se však rozhodlo, že spojenými silami musí chránit světovou ekonomii před nebezpečím recese. Žádné konkrétní návrhy pro povzbuzení současné - příliš „liknavé“ - světové ekonomie však dohodnuty nebyly. Dlouze bylo mluveno o tom, jak převést dnešní velmi výkonné zemědělství západoevropských zemí do plně ekonomie svobodného trhu postupným odstraňováním vládních subvencí. Přítomní kormidelníci západních demokracií jen opakovali květnové usnesení svých ministrů zahraničí, že bude nutno postupně skončit vládní subvence na zemědělskou produkci, které v dnešním světě vyvolaly obrovské přebytky farmářských výrobků - od obilí, masa, mléka, sýrů a zeleniny až po různé šťávy a víno. Nebyl však přijat ani konkrétní návrh prezidenta Reagana, který požadoval, aby tyto subvence skončily už v roce 2000. Rovněž nebylo rozhodnuto ani to, že by tyto subvence měly být zrušeny „urychleně“. Jednání o tomto problému budou v příštích pěti až deseti letech pokračovat jako součást všeobecných obchodních jednání mezi západními spojenci. Zúčastněné země se zavázaly, že různými opatřeními budou usilovat o zlepšení celkové světové ekonomické situace a že nepodlehnu „pokušení protekcionismu“. Japonsko a Západní Německo slíbily, že povzbudí rozvoj své ekonomie tak, aby jejich občané projeví větší zájem o cizí dovezené produkty - (Japonsko prý chce na tento účel věnovat 43 bilionů dolarů); Spojené státy prý zase chtějí usilovat o snížení svých obchodních schodků s cizinou, jakož i svého ročního rozpočtového schodku. Přítomní si vzájemně slíbili, že podniknou energické akce v případě, kdyby se světová ekonomie začala znatelně zhoršovat. Také byl všeobecně přijat návrh US tajemníka financí James Bakera o dluhu zemí Třetího světa: obchodní banky, Mezinárodní měnový fond a Světová banka byly vybídnuty, aby opět poskytovaly zadluženým zemím Třetího světa štedré půjčky za výhodných podmínek; zejména byly doporučeny jejich pozornosti chudé rozvojové země v Africe. Toto je jediná cesta, jak dopomoci rozmachu jejich ekonomie, a jen tak se tyto země stanou schopnými svůj mezinárodní dluh splácet. - Na politickém poli přítomní vys-

lovili svůj plný souhlas s úsilím Spojených států, udržovat v Perském zálivu svobodnou plavbu, aby tam přeprava nepostradatelné ropy probíhala i nadále nerušeně. President Reagan chtěl původně požádat zúčastněné země, aby také samy vojensky přispěly k udržení volné plavby v Perském zálivu; o této věci se však nakonec vůbec nejednalo a žádný z US spojenců se k takové účasti nenabídnul, protože by ho to stálo velké peníze. Tak to raději každý ponechává „na starost“ Spojeným státům. USA se tedy rozhodly, že jejich válečné lodí poskytnou doprovod jedenácti cisternovým lodím Kuwaitu, které budou plout pod americkou vlajkou. Toto jejich rozhodnutí je protivaou proti tomu, že Sověti půjčili Kuwaitu své tři cisternové lodě a zajišťují jejich bezpečnost doprovodem svých válečných lodí. Spojené státy také varovaly Irán, aby neumísťoval při pobřeží Perského zálivu dálkové střely čínské výroby, jichž by mohlo být použito proti obchodním lodím, proplouvajícím zálivem. Teheránu bylo dokonce pohroženo, že tyto rozestavené zbraně by mohly být preventivně zničeny. - Hodnocení výsledků vrcholných konferencí tohoto druhu není snadné. President Reagan sice řekl, že tato konference byla „velmi užitečná“, ale jeho tajemník financí Baker přiznal, že od takových konferencí se nemohou očekávat žádné zázraky. V ekonomickém oboru však prý USA obdržely to, co očekávaly, i když na schůzích tohoto druhu - toho mnoho nezádají. - A protože se dnes mluví všude o nebezpečí choroby AIDS, v novinách, ve

vládních schůzích i v zákonodárných, přítomní vyslovili přání, aby boj proti této smrtelné chorobě byl mezinárodně koordinován Světovým zdravotním úřadem. Před konferencí si zajel president Reagan do Říma, aby navštívil se svou chotí Nancy, papeže Jana Pavla II. a po skončení konference 12. června navštívil západní část Berlína, který letos oslavuje 750. výročí svého založení - (r. 1237, kdy už naše Praha měla svého krále Přemysla Otakara I.).

Ve svém příležitostném proslovu vyzval US president sovětského Gorbačova, aby dal zbořit Berlínskou zeď, chce-li opravdu budovat světový mír, a myslil-li to se svou „glasností“ vážně a opravdově.

Rudociňští komunisté chtějí ekonomicky dohnat Západ, ale před jeho demokracií dostali náhle strach. V posledních měsících vláda komunistické Číny silně omezila svou dvouletou politiku liberalisace „socialistické“ ekonomie a dovolení některých kapitalistických praktik. Stejným způsobem nyní také omezuje ideologickou „otevřenost“, která byla minulé dva roky povolena spisovatelům, intelektuálům a umělcům. Tak byla například odsouzena 4. konference Unie čínských spisovatelů z roku 1984, která povzbudila „svobodu výrazu“ čili „tvůrčí svobodu“ svých členů. Čínští spisovatelé vzali dovolenou „svobodu výrazu“ doslovně, ale nyní jim byla opět sebrána. Nedávno uveřejněný dopis komunistické strany Číny ostře kritizuje tyto spisovatele a dokonce vytýká ministru kultury Wang Mengovi, že prý mu chyběla a chybí „ideologická pevnost“. V jihočínské provincii

Guangxi bylo za účelem „obnovení ideologického pořádku“ suspendováno 39 literárních publikací. Jménem „zdravého a zdravého vývoje socialistické kultury“ všechny tyto publikace musejí znovu požádat o dovození, aby mohly vycházet. V jiných čínských provinciích byla - či bude - provedena podobná ideologická čistka. Tak čínská komunistická strana opět provádí striktní kontrolu nad projevy umělců, spisovatelů a intelektuálů. Byl však zjištěn jeden znatelný rozdíl vůči

minulosti: v době dvouleté ideologické „otevřenosti“ se tento kulturní čínský svět stal svobodomyšlnějším a lidštějším, takže se už dnes mezi čínskými spisovateli, umělci a intelektuály - téměř nenajde nikdo, kdo by se nechal zastrašit a veřejně udal své spolence kvůli „ideologickým úchylnám“. Tento návrat k marxistickému dogmatismu byl zaveden ihned po demonstracích studentů university v Pekingu, kteří se dožadovali úplných demokratických svobod.

LÉKARENSKÝ TELEFON: DOMACÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Poslání lékařů vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R. PH.

NAPROTI BERWYNSKE RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

ZAVÍTÁTE-LI DO CHICAGA A BERWYNU

neopomente vyhledati náš obchod a prohlédnout si bohatý sklad importovaného zboží, hlavně jedinečný sklad křišťálového skla z Československa a jiných zemí.

Také máme velký sklad české a slovenské keramiky, panenky v krojích, kukuričné panenky, granáty, gramodesky, kazety, čaje, koření atd.

Česko-anglický a anglicko-český kapesní slovník, \$5.95, poštou \$7.20.

Česko-anglický slovník od Poldaufa \$17.95, poštou \$19.95.

Anglicko-český slovník od Čaha-Krámský, \$8.95, poštou \$10.45.

Anglicko-slovenský a slovensko-anglický slovník - kolektiv \$6.50, poštou \$7.75.

Angličtina pre samoukov, \$6.50, poštou \$7.75.

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3.50, poštou \$4.25.

Novinka: Miloš Šebor: Do třetice a pohádky pro Janu (skicy a miniatury), \$7.00, poštou \$8.25.

Kuchyňské potřeby:

Kráječ knedlíků, \$9.50, poštou \$11.50.

Mlýnek na mák, \$27.50, poštou \$30.90.

Velké dřevěné struhadlo na zelí, \$29.95, poštou \$34.95.

Mlýnky na maso, číslo 5 - \$28.50, poštou 33.50.

číslo 8 - \$30.50, poštou \$36.00.

číslo 10 - \$34.50, poštou \$40.50.

Nástavec k mlýnkům na maso na děláni cukroví, \$2.25, poštou \$3.25.

Formy na kremrole, 3 kusy \$5.50, poštou \$6.50.

Pište si o seznamy a ceny

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,

BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.

Letní Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
hodiny: V sobotu od 9:00 hod. ráno do 5 odpoledne
V neděli zavřeno.

DO ČESKOSLOVENSKA 1987

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy

z Chicaga a New Yorku, anebo z kterýchkoliv míst USA.

9. a 23. července, 6. a 20. srpna, 3. a 17. září.

Každý zájezd je na 16, 23, či 30 dní, a může být prodloužen až na 90 dní. Mimo uvedená data můžete si vybrat datum, které Vám vyhovuje k odletu a návratu za stejnou cenu.

Ceny letenek do Prahy a Bratislavy z Chicaga:

do 15. září \$868. Od 15. září \$728.

Z New Yorku do 15. září \$729.

Velmi výhodná cena: Chicaga - Vídeň \$758.

Návštěvy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě za nejlevnější ceny. Pro návštěvníky máme zvláštní nemocenské pojištění.

TUZEX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům.

Vyřizujeme též spolehlivě zasilání balíků do Československa.

Vyžádejte si podrobené informace u firmy:

**WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.**

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402

Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

DOBA "BĚHEM ROKU"

SLAVNOST

TĚLA A KRVE PÁNĚ

VSTUPNÍ MODLITBA: Pane Ježíši Kriste, — v obdivuhodné svátosti jsi nám zanechal — památku na své umučení. — Dej nám, prosíme, — ať svatá tajemství tvého těla a tvé krve motivujeme tak, — abychom v sobě stále zakoušeli — ovoce tvé výkupné oběti. — Neboť ty Jíš se a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PÁTÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Dt 8, 2-3, 14b-16a)

Mojšů řekl Hdu: "Pamatuj na celou cestu, po níž tě vedl Hospodina, tvůj Bůh, čtyřicet let na poušti, aby tě pokoušel, aby tě zkoušel, aby poznal, co je v tvém srdci, zda budeš v zachovávat jeho příkazy nebo ne.

Pokoušel tě, dal ti pocítit hlad a nasýtil tě manou, kterou jsi nezral ty ani tvoji otcové, aby tě poučil, že člověk nežije jen chlebem, ale že člověk může být živ vím, co vychází z Hospodinaových úst.

Nepameneš tedy na Hospodina, svého Boha, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví, který tě vedl po velké a strašné poušti, kde byli ohniví hadi a štíři, po pustině bez vody, který pro tebe vyvedl vodu z nejtvrdší skály, který tě sytil na poušti manou, již nezrali tvoji otcové."

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTANŮM (1 Kor 10, 16-17)

Bratři! Kalkem pocházení, který žehnáme, což to není účast v Krvi Kristově? Chléb, který lámeme, což to není účast v těle Kristově? Je to jeden chléb, a proto my — i když je nás mnoho — tvoříme jedno tělo, protože všichni máme účast v tom jednom chlebě.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 6, 51-58)

Ježíš řekl nastupám Židů: "Já jsem chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa."

Židé se mezi sebou přeli a říkali: "Jak nám může ten člověk dát jíst své tělo?" Ježíš jim řekl: "Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřím v poslední den. Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec, a já mám život z Otce, tak i ten, kdo mě jí, bude mít život ze mne. To je ten chléb, který sestoupil z nebe — ne jako jedli otcové, a samsfeli. Kdo jí tento chléb, živ bude na věky." To řekl, když učil v synagoze v Kafarnaum.

Holdáte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodáváný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS
7002 záp. Čermákova tř. v Berwynu
☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žadejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

Holdáte-li se přestěhovat do jiného státu, ochotně, odborně a rádi Vám posloužíme, protože máme odbočky ve všech státech americké Unie a v Kanadě.

U nás stále platí bat'ovské heslo:

"NÁŠ ZÁKAZNÍK - NÁŠ PÁN!"

P. Adalbert M. Zuna:

SVÁTEK TĚLA A KRVE PÁNĚ

21. června 1987

I. Čtení: (Deuteronomium 8, 2, 3; 14-16):

Svátek ke cti Těla a Krve Kristovy - „Božského Těla“ - jak jsme byli doma zvyklí je nazývat, se slaví v církvi již po mnoha staletí. Počátky tohoto svátku byly ve středověku. Křesťanství vyspělo k vysokému stupni náboženského života, věd a kultury. Středověk dal církvi mnoho světců a jak se mohlo zdát z výstavnosti katedrál - v určitém smyslu „dovršil“ pokřesťanění Evropy. Na popud jedné řeholnice, svatě Juliány z Lutychu v Belgii, církve se rozhodla zavést zvláštní svátek s projevem veřejné úcty k Nejsvětější svátosti oltářní. Velký světec a učencem svatý Tomáš Aquinský, sestavil k němu liturgické texty a složil zpěvy, jež nám jsou drahé i dnes. Svátek má velký význam právě v naší době, pro utvrzení naší víry v Kristovu svátostnou přítomnost v chlebu a víně a proměňováním při mši sv. - protože si to On sám tak „vymyslí“, a ustanovil, že to mají jeho učedníci konat na památku Jeho utrpení, smrti a Zmrtvýchvstání. Tím zaručuje křesťanům všech dob svou svátostnou přítomnost mezi nimi až do konce světa. Nové liturgické opravy a úpravy, rozhodnuté 2. Vatikánským sněmem, nikterak nezmenšily význam tohoto svátku, ba právě naopak jej chtěly ještě více podtrhnout jeho přenesením na neděli po sv. Trojici, když v moderní průmyslové společnosti se stalo málo praktické zastavovat práci jen na čtvrtek, který proto byl také v nekatolických zemích a po převzetí moci komunisty i v katolických krajích zrušen. Jen

za naší první republiky byl svátek Božského Těla stále zasvěceným svátkem, stejně jako druhý den vánoce - 26. prosince: svátek prvomučedníka sv. Štěpána a oba pondělky po Hodu Božím velikonočním a Svatodušním. Svátek „Božského Těla“ má být pro nás - věřící křesťany - tím, čím byl generacím předcházejícím: posilou naší víry a výrazem naší vděčnosti Tomu, kdo nás živí svým vlastním Tělem a Krví, abychom došli pravého cíle svého života.

První čtení je tedy z knihy Deuteronomium, páté - poslední knihy Mojžíšovy. Je to „Mojžíšovo kázání“ s posledními připomínkami, radami a i hrozbami lidu, který se tolikrát zpronevěřil Pánu na cestě do zaslíbené země. Mimo jiné připomíná svému lidu zázračný pokrm - mannu - kterou jej Bůh živil na cestě pouští. Ten pokrm byl důkazem podivuhodné lásky Boží k izraelskému lidu. Z té skutečnosti přechází Mojžíš k jedné nezvyklé myšlence: Bůh na tebe dopustil hlad a žízeň, a pak ti dal vodu ze skály a živil tě pokrmem s nebe, aby jsi toužil po stravě Boží, duchovní, a cítil potřebu hlubšího, oduševnělého života, který vyústí v život věčný s Bohem, a který ti jen On sám může dát. Zázračný pokrm s nebe - Eucharistie - předobrazem mannou - nás nasycuje, ale zároveň v nás budí vždy silnější hlad po chlebě, který jen Bůh může dát a který nás vede k plnosti života. Samozřejmě, že to neznamená jen nějaké mechanické přijímání „ze zvyku“, ale ve spravedlnosti, čistém myšlení a touze jednat vždy z pohnutek lásky k Bohu a bližnímu, k čemuž nám Eucharistie dává sílu.

II. Čtení: (I. List sv. Pavla ke Korint'anům 10, 16-16):
List sv. Pavla má mnoho

důležitých myšlenek, jež svým významem jsou určeny nejen Korint'anům, ale všem křesťanům. Mimo jiné nám podává zprávu o slavení Eucharistie v době apoštolské. Tím potvrzuje skutečnost, že slavení Eucharistie patřilo ke křesťanskému životu již od prvních dob. V kapitole 11. pak připomíná slavení Eucharistie přímo v Korintě. Jeho slova jsou i jasná v tom, že první křesťané se shromažďovali v modlitbě kolem stolu, Eucharistií slavili na památku Kristovy Poslední večeře, smrti a Zmrtvýchvstání, že ji pokládali za skutečnou obnovu jeho oběti na kříži pod nekrvavým způsobem „symbolů“ chleba a vína, ale že Kristus sám v nich byl přítomen.

V kapitole 10. svatý Pavel varuje své věřící před modloslužbou a před podílem na pohanské modloslužbě. Na rozdíl od pohanů, kteří měli své obětní pokrmy, i na rozdíl od židů, kteří měli podíl na obětech v chrámu, křesťané mají zvláštní pokrm, který je požíváním Těla a Krve Kristovy. Slovo „účasť“ má dvojitý význam. Znamená nejdokonalejší spojení s Kristem, ale v dalším významu znamená též spojení všech, kdo požívají tento pokrm, a v Jeho církvi se stávají údy Jeho lidské vykoupené rodiny, kterou pak sv. Pavel nazývá také Kristovým tělem.

Evangelium: (Jan 6, 51-52):

Čteme-li tuto Kristovu řeč, v níž přislubuje ustanovení svátosti svého Těla a Krve posluchačům v synagoze v Kafarnaum, překvapuje nás, že tak jasně mluvil o tomto tajemství lidem, kteří neměli asi ani tušení, o čem vůbec mluvil. Ta Jeho slova se týkají i nás, lidí 20. století, a vylučují všechny pochybnosti o Jeho svátostné přítomnosti mezi námi pod způsobem chleba a vína a jejího vlivu na náš duchovní život - na

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

HLEDÁTE ZAMĚSTNÁNÍ?

Opatříme Vám nejlepší místo v chicagské oblasti.

Hledáte-li místo hospodyně, opatrovnice dětí, společnice či ošetrovatelky nemocných, obraťte se s plnou důvěrou na nás!

Mluvíte-li anglicky a máte-li vážné doporučení, nalezneme Vám místo, kde si můžete vydělat až \$300.00 týdně.

Volejte během dne kdykoliv na:

TRAYCEE DOMESTIC
AGENCY
☎ 831 - 5530

naši přemětu, smýšlení, žijeme-li podle Kristových rad a příkazů. Pak nás Eucharistie neustále posiluje na pouti pouští pozemského života. Jeho slova jsou zcela jasná: zanechá nám své Tělo a svou Krev jako skutečný pokrm, který je možno požívat. Nebude to pokrm tělesný. Kdo přijímá jeho Tělo, bude žít na věky. - Důvody, pro které mnozí nepřijali tato slova, známe z evangelia. Vykládali si Kristovo posouzení jako přípravu pozemského mesijánského království. Měli za to - (stejně jako židovská velelada - kterou nechala římská okupační koloniální moc v Palestině židům vnitropoliticky vládnout) - že až přijde Hospodinem slibovaný „Jošua - Mesiáš“ spojí se nejprve s vládnoucí veleladou, vyžene římské okupanty z Palestiny a „zařídí to“ vše, pak nějak tak, aby všechny národy musely přijmout víru v jednoho „židovského“ Boha - Jahwe, a tím pak židovský národ opanuje celý tehdejší známý svět.

Vždyť podobný byl i důvod Jidášovy zrady a jeho prašivé odměny několika stříbrníků - peněz krve - za něž pak koupila velelada pole Hrnčířovo „Hakeldama“ na pochování chudáků, cizinců a opuštěných vandráků. Jidáš sám pak ty peníze a zrada pály do té míry, že se oběsil. Ve skutečnosti se zasebevraždit z hříchu přehnaného nacionalismu, jehož mýtus Kristus sám rozhodně rozptýlil, když pak před Pontským Pilátem v neuzhodnějším okamžiku svého pozemského života veřejně vyznal: „Ano, jsem král, ale moje království není z tohoto světa!“ - Z toho musela být ovšem židovská velelada velmi zklamána. v Ježíši z Nazareta viděla nebezpečného soka, a proto, aby nepřišla o svá „koryta“ musela se toho „usurpátora“ slíbeného mesiášství, který neodpovídal vůbec jejich představám - za každou cenu zhabit. Neměli skutečné víry, a proto Krista nepřijímali jako toho, kdo přišel s nebe splnit všechna proroctví, aby založil duchovní království na zemi pro všechny národy. Nebyli též schopni mu vůbec porozumět. On mluvil o voze a oni chtěli slyšet „o koze“. Jeho slova byla a jsou „duch a život“, a nebyla naprosto srozumitelná tomu, kdo myslil jen materiálně, politicky a mocensky. Bud' me proto vděční Stvořiteli, za to, že v nás probudil Ducha Boží přítomnosti v nás, že nás ujistil, že Jeho Tělo a Krev ve svátosti, kterou zanechal své církvi při Poslední večeři, jsou všem, kdo v Neho věří, zárukou věčného života.

V.J.Chalupa:

DVĚ CESTY

Stalo se, že v jednom a témže dni jsem četl dva doklady o tom, jak se člověk vyrovnává s životem v komunistickém Československu.

Doklad I

Svědectví č. 78 (citáty odkazují na toto číslo Svědectví, pokud není jinak uvedeno) přineslo dvě recenze třídičného románu Jana Palce „... a bude hůř“. Hlavní osoba románu, Olin, odmítá stávající společnost, její tlak a její pokrytectví, opouští školu a rozejde se s rodinou, zamítne cestu k pohodlné budoucnosti a stane se členem hospodské party, „mladí, často nezletilí flákači, opilci, zlodějíci, kriminálníci, lehké holky, těžcí alkoholíci, sběrači odpadků“ (str. 411). Velkou úlohu v jejich životě má pohlavní styk v nejrůznějších formách, popisovaný v románu způsobem, který byl považován za pornografii, než se stal uměním. „Sex, toto lidské privilegium, kterým člověk získá jedinečnou možnost přímou, i když na krátký termín, dosahovat osvobození od stresů, možnost uvolňovat denně se hromadící negativní energie, sex, který je tak podstatnou součástí lidské existence a kterému evropská morálka nasadila čertovské rohy, je často odstrkovan do zjevných ložnicových koutů pod manželské duchy, jako by odsouzen k živoření, směl přežívat jenom tam. Sex ale vstupuje do života lidí nespoutané aktivně právě tam, kde dochází k izolaci, vyvržení, zavržení, násilí vůbec. Sex má moc a schopnost okamžitě člověku posloužit jako jediná hmatatelná svoboda. Intenzita nacházení svobody v sexu vzrůstá přímou úměrou s intenzitou prožívaného násilí izolace. Tak může i česká touha po svobodě dosahovat šokujících rozměrů a podob.“ (Str. 408.) „... a bude hůř“ - je obžaloba systému, který je v neustále vražedné pohotovosti trestat všechny, kteří nehodlají anebo se nemohou podílet na jeho bezřadovosti, živé pokrytectví a lidským strachem. Ti se pak, vyhnání do svých ghét, snadno podobají ve svém osudu parazitujícím kryšám a v pološifeneckých stavech prožívají svá čekání na krysaře.“ (Str. 407).

Když jeho žena otěhotní, odmítne Olin dát se spoutat odpovědností k ní a k dítěti. „Já se nechám léčit, udobřím se s rodiči, budu makat, to znamená a pokračovat, jsem přichvil, ve tv. být doma, udělat nakup, pak se

dívat na debilní film, jít spát. Tak, to je ten váš život, za který mám být vděčný? Já i to dítě?“ (Tamtéž.) Ty, kteří takto žijí, popíše Olin dvěma slovy: „Ty svině!“ (Str. 408.)

Olin konečně unikne tlaku komunistické společnosti emigrace a dostane se až do Francie. V závěru románu, kde „dochází na posledních řádcích k nádhernému vyvrcholení celého románového dramatu“ (str. 409), leží Olin se starým francouzským tulákem na pláži. „Kotujeme láhev a čumíme na moře. Hodinu, dvě, tři. ... Nad námi spěchají kroky lidí odnikud nikam ve zbytečném fofru. A já pochopil. V tom to je. Ležet na pláži hodiny a dívat se do moře. Pak teprve člověk pozná, pochopí jeho krásu, krásu života, který nic nemusí.“ (Tamtéž.)

Román je „pokus o uměleckou dokumentaci ze života té části společnosti, které není a nebude poskytnuta šance, aby o sobě jakékoliv literární svědectví mohla podat“ (str. 406) a „v Československu je o něj rvačka.“ (str. 411).

Doklad II

Druhý dokument o odpovědi československého občana na vládnoucí systém přinesla pošta z Německa: kopii obžaloby a rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 z 28. května 1986. Obžalováni byli:

RNDr. Vladimír Fučík, vědecký pracovník Ústavu molekulární genetiky Čs. akademie věd.

Adolf Rázek, technik Matematického ústavu Čs. akademie věd.

Květoslava Kuželová, duchodkyně.

Ing. Václav Dvořák, pracovník generálního ředitelství podniku Oseva.

Michal Holeček, technik podniku Textil.

Vyšetřující orgány si vyžádaly dobrozdání o jejich charakteru od příslušných činitelů na pracovišti a v místě bydliště. Tato dobrozdání shrnula obžaloba takto:

„Obviněný dr. Vladimír Fučík je po pracovní stránce hodnocen jako vynikající odborník mezinárodní úrovně ve svém oboru... Spolupracovníkům je ochoten přispět radou i pomocí, je proto v kolektivu oblíben, i když je jinak samotářské a uzavřené povahy. Obviněný Adolf Rázek je po pracovní stránce hodnocen rovněž velmi dobře jako iniciativní, naročný, přesný, obětavý a nekompromisní pracovník s dobrou pracovní morálkou, který se v případě potřeby nevyhýbá ani manuálnímu pracem. Je nepřítel

přístupný. ... V místě bydliště má obviněný velmi dobrou pověst. Pracuje aktivně jako poslanec MNV, člen komise pro výstavbu. V roce 1953 byl potrestán nepodmíněným trestem za trestný čin sdružování proti republice... Obviněný Radim Hložánka je starobním důchodcem. ... V obci se neangažuje v žádné veřejné činnosti, avšak jeho jednání se neslučuje se socialistickou zákonností. V roce 1961 byl odsouzen Krajským soudem v Ostravě za trestný čin velezrady ... a rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví ... k trestu 11 let odnětí svobody. ... Jako římskokatolický kněz byl v roce 1982 odsouzen ... za trestný čin maření dozoru nad církví ... a zákazu výkonu funkce duchovního. ... Obviněná Květoslava Kuželová ... pro přestupek projednávána nebyla, jinak o ní v místě bydliště není nic známo... Obviněný Michal Holeček je zaměstnavatelem hodnocen jako zodpovědný a svědomitý pracovník s velmi dobrou pracovní morálkou a družnou povahou... Není o něm nic závažného známo.“ (str. 15/16 obžaloby.)

U obžalovaných byly nalezeny a zabaveny tyto předměty: jedna úplná tiskařská dílna, 9 cyklostylů, 1 psací stroj, 1 řezačka na papír, 168 balíků papíru a odpovídající množství rozmnožovacích blan, černí.

desek a obalů. „značné množství“ nespecifikovaných kazet a magnetofonových pásků a několik tisíc výtisků knih a brožur vyrobených v Československu nebo propašovaných ze zahraničí pro rozšiřování v Československu. Obžaloba uvádí příklady jejich názvy: Malé církevní dějiny, Církev mimo církev, Církev a právo, Marxleninismus a náboženství, K situaci řeholí v Československu, Teologie, Vyrovnání s Bohem, Zdařilý křesťanský život, Moderní věda a starokřesťanské vyznání víry, Bioetika, Rodinné společenství, Křesťanská rodina, Matka Tereza, Maria - postava víry, Václava Havla Moc bezmocných a Politika a svědomí, dále Zákon a svědomí, Znamení moci, O smrti a umírání, Žaltář a Katechismus.

S výjimkou obou prací Havlových a na rozdíl od románu Pelcova nemáme recenze o žádné z těchto publikací. Z jejich názvů a z posudků o osobním životě obžalovaných lze věřit jejich obhajobě, že na náboženskou literaturu mají věřící právo na základě ústavy a zcela konkrétně např. podle Helsinských dohod, že fakticky je jim však toto právo upíráno nedostupností žádané a kvalitní literatury a že jim proto nezbylo nic než svépomoc, že jejich cílem bylo ozdravit společnost a že „rozšiřováním náboženské literatury chtěli působit na spoluobčany v tom směru, aby bylo zabráněno různým formám trestní činnosti, rozvodovosti, trápení zvířat a pod.“ (Rozsudek str. 6.)

(Pokračování na str. 6)

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného perí;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husiho prachového perí a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

DVĚ CESTY (Pokračování ze str. 5)

Kterou cestou?

Jako Olinova parta, i tito obžalovaní se vyloučili ze společnosti a zamítli cestu k pohodlné budoucnosti. Ale srovnáme-li dále směr, který ukazují společnosti obžalovaní, se směrem, který ukazují hrdinové Pelcova románu (*), nemůže být sporu, který z nich je pro současnost i budoucnost národního života slibnější. Otázka je, kolik lidí v Československu a z Československa považuje národ za nadřazenou hodnotu (viz Svědectví č. 78, str. 447).

Rozcestí, představované Olinem a jeho partou na straně jedné a Fučíkem & al. na straně druhé, není jevem jen československým, ani jevem vlastním jen komunistickým zemím. Příklad Pelcova románu bude mít na světovém fóru - stejně jako díla Milana Kundery - úspěch ne pro svou původnost, ale proto, že - a pokud - odpovídají stejnému proudu ve světové kultuře. Na Západě a všude, kam západní a sovětský vliv sahá, část mládeže se záměrně vyděluje ze společnosti, odzuzuje ji a své rodiče jako zdroj útlaku a pokrytectví a vyžívá se v alkoholismu, omamných jedech a erotické bezuzdnosti. Stejně tak tam roste obrozené křesťanství, zosobněné v našich příkladech skupinou vydavatelů a rozšiřovatelů náboženské literatury.

Výskyt takto shodných jevů v oblastech tak rozdílných, ba protichůdných, ukazuje na existenci krise hlubší a širší než konflikt mezi politickou demokracií a tržním hospodářstvím na

straně jedné, totalitním systémem a plánovaným hospodářstvím na straně druhé. Ukazuje dále na to, že tato krise koření v něčem, co obě tyto oblasti mají společné.

Jejich společným jmenovatelem je převládající role, kterou v životě soukromém i veřejném nabyly tzv. vědecké světové názory, centralisované kolem marxismu - leninismu v oblasti sovětské, decentralisované, ale každý monopolisující široké pole života (školství, justici, lékařství, morálku) na Západě. Tyto vědecké světové názory mají tři společné rysy.

Předně přiznávají poznatkům dílčích věd (fyziky, ekonomiky, biologie, psychologie, sociologie atd.) všeobecnou platnost sahající daleko za hranice jejich oprávněné použitelnosti.

Za druhé: přehlížejí nehotovost současné vědy. Věda jako způsob poznávání skutečnosti je nevyzrálou novinkou, která má za sebou necelá tři staletí a před sebou tisíciletí a stojí před revisí svých základů. Malá, ale vynikající knížka *The New Story of Science* (vydaná začátkem tohoto roku nakladatelstvím Regnery Gateway v Chicagu) shrnuje objevy různých vědních oborů, které si tuto revisi vynucují: teoretická fyzika nachází ve vesmíru stopy stvořitelského zásahu; přírodní vědy vyžadují předpoklad účelnosti a krásy jako vysvětlovací princip; neurologie zjišťuje, že pořádání vněmu a reakcí člověka je umístěno v centru, které nelze najít v mozku ani redukovat na nervový systém. Nový obraz bytí,

kteří vyjde z těchto nových otázek a poznatků vědních, se bude lišit od dnešního obrazu asi tak, jako teorie relativity od predeinsteinovské fyziky. Ale všechny dnešní vědecké světové názory jsou založeny na současném nebo minulém stavu vědy.

Za třetí: immanentnost dnešní vědy vede k tomu, že přesažné stránky člověka - svoboda vůle, láska, tvořivost - i světa - účelnost a krása v přírodě - nedovede vysvětlit jinak než jako iluze poznávacího subjektu. Vypouští tak apriorně ze svého zájmu rozsáhlé oblasti skutečnosti.

Tím, že vědecké světové názory přejímají tyto nedostatečnosti dnešního stupně vědního poznání, nekryjí se plně se skutečností a s životem, rozporné jevy redukuje násilně na formulky svého vyvoleného vědního oboru a tam, kde to není možné, popírají je. Kde se dostanou k moci a mohou své názory uplatňovat v praxi, rozporné jevy potlačují a potírají „převýchovou“ a násilím. Proto jsou ve svých důsledcích pro člověka a lidstvo vražedné nebo sebevražedné - nebo obojí. Tam, kde převládnu, vyvolávají pocit nesmyslnosti života, dojem osobní bezmocnosti a nezodpovědnosti, a praktický přizemní materialismus. Olinové i Fučíci na obou stranách Železné opony se proti tomu bouří, každý svým způsobem. Pelcův román vrcholí Olinovým: „*To je smysl života. Klid, dívat se, pohoda nad lahvičkou. ... Takhle a proto chci žít.*“

Olin se mýlí: jeho volba není života, ale smrti. Jsou to Fučíkové, Rázkové, Kuželové a Hložánkové a jim podobní po celém světě, kdo jsou blíže skutečnosti, a tak žijí plným životem.

(*) Žádné literární dílo není jen popisné, dokumentární, zejména ne v české literatuře. Chtě-nechtě se jeho postavy stávají vzorem pro část čtenářů. Průzkum ve Spojených státech ukázal spojitost mezi scénami násilí na obrazovkách a násilnými zločiny na ulicích, spojitost mezi způsobem, jakým literatura - zejména pornografická -, drama, film a televize pojednává o lásce a manželství, a růstem počtu rozvodů, potratů a nemanželských dětí; popis požívání omamných jedů jako běžného požitku v literatuře a televizi posledních let je viděn z dramatického růstu požívání drog mezi americkou mládeží, atd.

Chicago, podzim 1986
(Přetištěno z časopisu Reportér 6/86)

Vzpomínková slavnost u Lidického pomníku v Crest Hill, Illinois

V sobotu 6. června ve 2:30 P.M. se konala tradiční vzpomínková slavnost u Lidického pomníku v Crest Hill, Illinois.

Jezdíme tam každoročně připomenout si jednu z nejtragičtějších událostí, která se udála za druhé světové války za nadvlády brutální, nelidské diktatury nacistického Německa v naší rodné vlasti.

Jezdíme tam vzpomenout, poděkovat a prosit, aby oběti lidických mučedníků nebyly marné. Naopak - aby uvědomení si jich přineslo pochopení a lásku, s kterou bychom společně se snažili pomáhat utvářet lepší svět, pro který v Lidicích bylo prolito tolik krve.

Vzpomínka se konala pod záštitou Československo - amerického kongresu, který sdružuje naše mnohé zdejší krajské organizace. Autobus z Berwynu až na místo vzpomínky vypravila známá cestovní kancelář Cihak World Travel, Inc. Mnozí však přijeli ještě svými osobními auty.

Letos bylo 45. výročí oné nezapomenutelné, krví do našich národních dějin zapsané tragedie. Přítomně přivítal, program zahájil a řídil předseda Československo - amerického kongresu, známý obětavý národní pracovník br. James V. Krákora. Po přednesení slibu vlajce a zpěvu hymny americké a československé přednesl slovensky a anglicky invokaci Rev. Rudolph Shintay ze slovenského Trinity Lutheran Church v Chicagu. Shromáždění pozdravil, a po celou dobu naší vzpomínky na lidickou tragedii zůstal s námi, starosta města Crest Hill Donald L. Randich, který je chorvatského původu. Rovněž jedna obyvatelka Crest Hill nás přivítala jménem obyvatel tohoto se rozrůstajícího města. Anglickým řečníkem byl br. Karel Halaška, tajemník Českého národního hřbitova a českým br. Ilja Kovář. Báseň s lidickým motivem přednesla ses. Věra Rokničová, tajemnice Československé ženské národní rady v exilu. Účinkoval ženský a mužský pěvecký sbor ČSA „Half and Half Singers“ za řízení Antonína Smunta a doprovod Gustava Stupky a hudba ČSA za řízení Richarda J. Pitlika. Kroje účastnic Ústředny moravských spolků zpestřily místo před pomníkem, kde byly položeny vzpomínkové věnce. V pozadí pomníku vlála americká a československá vla-

jka. Po požehnání, proneseném Rev. Rudolphem Shintayem jsme na ukončení s vděčnou prosbou zazpívali God Bless America.

Přetiskujeme dokumentární, hodnotný český projev br. Ilji Kováře, který tak mnohé zaujal.

JAK DOŠLO K LIDICKÉ TRAGEDII Proslov Ilji Kováře u Lidického pomníku v Crest Hill, Illinois, 6. června 1987

Dne 27. září 1941 nastoupil svůj úřad zastupujícího říšského protektora generál policie Reinhard Heydrich. Vystřídal říšského protektora von Neuratha, který byl poslán na zdravotní dovolenou.

Berlín se zdál von Neurath příliš slabý, než aby mohl přivést český národ úplně a bez výhrad do područí německé Říše.

Příchod Heydrichův byl velkým a významným mezníkem. Aby zlomil odpor českých vlastenců a celý národ zastrašil, vydává Heydrich hned prvního dne svého úřadování „*Nařízení civilního výjimečného stavu.*“ Následují další nařízení a výsledkem jsou popravy. 404 osob bylo popraveno, jejich jména byla oznámena, ale 25 osob bylo popraveno tajně bez oznámení jejich jmen. Popraveni byli čeští důstojníci, člen parlamentu, novináři, soudcové, úředníci, obchodníci i dělníci, mladí i staří - muži i ženy - ze všech vrstev českého lidu.

Dne 18. ledna 1942 je stanovena nová vláda tzv. Protektorátu Čech a Moravy. Je charakterisována jako „poslední zúčtování s Benešovým režimem“.

Začínají převychovávat národ plnou parou; hlavně se pracuje na mládeži. Avšak národ jako celek zůstává pevný a nezlomitelný. Pouze jediní, postrádající čestný charakter a vlastenecké smýšlení, a chamtiví kariéristé se zapojují do německé mašinerie a pafilosofie, která dorostla do největší zločinné společnosti, kterou kdy lidstvo do té doby znalo. Po uzavření českých vysokých škol, odchází jen hrstka nevlasteneckých studentů studovat do Německa.

V exilu, když se ve vrstvách výzvědné služby dozvěděli o Heydrichově úmyslu utvořit českou armádu a poslat ji bojovat do Ruska, zrodila se myšlenka: odstranit Heydricha. V prosinci 1941 Jan Kubiš a Josef Gabčík vyskočili s padákem s letadla nad českým venkovem. Jan Kubiš býval sedlákem na Moravě a Josef Gab-

Annual Picnic

OF

CLEVELAND SLOVAK RADIO CULTURAL & SOCIAL CLUB INC.

SUNDAY, JUNE 28, 1987 — from 12 NOON

at AMERICAN SLOVAK SOKOL CAMP

2069 Royalwood Road—Broadview Hts., Ohio
(Between Broadview + State Roads)

Music By Joe Kopco from 2:30 P.M.

Ticket & TRAVEL INFO: SLOVAK KITCHEN
STEVE MLYNEK
885-0190 FROM NOON
Donation \$2.50

čík kovářem na Slovensku. Po útěku do Švédska a po výcviku, na který se dobrovolně přihlásil, se vrací do ztročené a trpící vlasti, které Heydrich vládne tyrániím a vražednými smečkami Gestapa. Je to výprava na život a na smrt.

27. května 1942 vykonávají atentát, kterému Heydrich za devět dní podléhá. Hitler a Himmler zuří. Himmler okamžitě posílá telegram Karlovi H. Frankovi, který převzal úřad po Heydrichovi. Nařizuje mu uvřhnout do vězení 10.000 Čechů jako rukojmí, hlavně tzv. inteligenci. Nakonec Frankovi nařizuje zastřelit sto prominentních členů inteligence ještě této noci.

Abyste vynikla lépe rozsáhlost policejní akce a všech německých opatření po atentátu na Heydricha, cituji zde hlášení německé kriminální policie. Právě se v ní toto:

„Přesto, že byl na policejní akci po atentátu na Heydricha uvolněn všechno po ruce jsoucí personál německého a protektorátního aparátu, bylo přiděleno od 3. června 1942 úřadovně v Praze ještě sto dalších kriminálních úředníků z Říše. K akci bylo použito útvarů státní bezpečnosti, německé pořádkové policie, branné moci a Hitlerovy strany NSDAP. Vyšetřování a prohlídka se prováděly po stránce osobní i věcné a to zvláště na území Velké Prahy, v celých Čechách a na Moravě. Bylo kontrolováno všechno: obydlí v celých Čechách, na samotách, v biografech, v lázních, v pouliční dopravě a na parnicích. Na tuto akci bylo nasazeno celkem 12.082 mužů jmenovaných složek, kteří přezkoušeli bezmála 5 milionů osob, zadrželi 13.119 a zatklí 621 osob pro nejrůznější přestupky proti německým nařízením a předpisům. Žádná souvislost s atentátem však nebyla zjištěna, výslovně pak konstatuje tato zpráva.

V té době mně bylo sedmnáct let a bydlel jsem s rodiči v Benešově u Prahy. V Praze bydlela rodina Moravcová. Měli dva syny. Mladší Aťa, kterému bylo v té době 21 let a starší, který odešel do Anglie a stal se letcem v československé jednotce anglického letectva. Pan Moravec byl nádražním inspektorem a jeho manželka Marie byla hlavou podzemního, protiněmeckého hnutí. V podzemí byla známá jako „leta Marie“. Rodina Moravcová byla po léta velmi spřátelena s rodinou Bohuslava Pouby, který byl rovněž nádražním inspektorem, tedy kolegou pana Moravce. Bohuš Pouba byl můj strýc. Měl za manželku Antonii

Kovářovou, sestru mého táty. Měli dceru Hanu, která byla jen o několik dní starší než já.

Obě rodiny - Moravcová i Poubova - byly z těch mála rodin, co praly, žehlily a zašivaly prádlo parašutistům. Bylo jich dvacet. Vzpomínám si, jak jsem na svou sestřenicí žárlil, že může tak přímo v zahradě pomáhat, i když jen praním prádla. Zdálo se mi to velmi romantické.

V Čerčanech nad Sázavou jsme měli velké rodinné zahrady a tam jsme se za války o každém vikendu scházivali, abychom pracovali na zahradě. Pěstovali jsme zeleninu, brambory a měli jsme i svou pšenici.

O vikendu po atentátu na Heydricha jsme se opět všichni (rodina Poubova i moje) - sešli na zahrádě v Čerčanech. Strýc Pouba byl nervosní, a jak se říká „nesvůj“. Vyzval mě na procházku po zahradě, stranou od ostatních členů rodiny. Již předtím jsem věděl, že pani Moravcová je hlavou podzemního hnutí. Při této procházce jsem se také dozvěděl, že dámské kolo, použité při atentátu Gabčíkem, je kolo pani Moravcové. A pak mi strýc řekl, že má pro mne balíček, který prý mám doma schovat tak, aby to nikdo nenašel, pokud budou v Čechách Němci. Byly to dokumenty podzemního hnutí od pani Moravcové. Bude prý lépe když o balíčku nebudou vědět ani moji rodiče.

Bylo mi sedmnáct let a nedovedl jsem si představit, že bych měl před rodiči nějaké tajnosti. Byli jsme si s rodiči velmi blízko. Když jsme byli zase doma, řekl jsem jim o kole i o balíčku. Můj otec měl ohromný nápad, kam balíček s dokumenty schovat. Měli jsme u prádelny starou udirnu, která se už nepoužívala. Byl to zbytek teznictví mého dědečka. Našel jsem na půdě starou bandasku na mléko, asi desetilitrovou, natřel ji černou barvou, vložil do ní balíček s dokumenty, vlezl jsem do komína a zavěsil ji tam. Když jsem se udirnou podíval nahoru do komína, nebylo vůbec nic vidět, jen samé černo.

Za několik dní nato - tak jako několik milionů jiných českých domácností, navštívili četníci i domácnost naši. Místní četník měl pohlednici, fotografii dámského kola a hlásající odměnu deseti milionů korun za informace, které by vedly k majitelé kola, a tím k těm, kdož podnikli atentát na Heydricha. „Znáte toto kolo?“ řekl bezbarvým hlasem, jak byl už naučen stokrát a stokrát tuto větu opakovat. Byl jsem s maminkou v kuchyni. Maminka se rozesmála a povídá: „To víte, že je známe“. Četník se zasmál s ní a

odešel do další domácnosti. Když byl daleko z doslechu, řekl jsem: „Mami, takhle už nikdy nežertuj, mohli by nás všechny postřílet.“ „Ale, prosím Tě, kdo by mohl lušit, že o tom kole něco víme?“ odpověděla mi maminka a šla klidně po své práci.

Nemohl jsem se dočkat dalšího vikendu, abych se mohl sejít s tetou, strýcem a sestřenicí a dozvědět se něco ze zákulisí odboje. Dozvěděl jsem se. Během týdne, ve čtyři ráno - přišlo Gestapo k rodině Moravcové. Než jim na bouchání a zvonění otevřeli, Aťa, pan Moravec a pani Moravcová spolklí každý pilulku, kterou nosili v malé medaili na řetízku kolem krku. Při zatýkání Gestapem se skáceli. Svá mrtvá těla dávali gestapákům a svou nesmrtelnou duši každý odevzdával své vlasti.

Nikdy nezapomenu na strýcova slova: „Iljo, nikdy bych byl nevěřil, že pocitím duševní úlevu, když zemře můj nejlepší přítel. Avšak je tomu tak. Smrti rodiny Moravcové se přetřel a na moji rodinu a na všechny na mne napojené se už Gestapo nedostane.“ A zase se nedostalo.

Celá německá i protektorátní mašinerie neměla žádný úspěch na vypátrání atentátníků. Stalo se historickou tragedií, že jeden z dvaceti parašutistů neměl dost silné nervy. Neuměl vydržet ten nesmírný tlak, který všichni parašutisté prožívali. Namísto sebevraždy, která by byla bývala v té době jistě vhodnější, odešel na Gestapo, kde udal sebe, své kamarády i pani Moravcovou.

Je 3. června 1942, šest dní po atentátu. Jaroslav Pála, továrník a starosta města Slaný, rozřídí uje poštu pro celý podnik. Při prohlídce pošty dostal se mu do rukou dopis, adresovaný sice na firmu „Pála“, ale když si jej podrobněji prohlédl, viděl, že je adresován na dělnici číslo 210 pod značkou „Andulka“.

Dopis zněl takto:

„Drahá Aničko. Promiň, že Ti píši tak pozdě a snad mě pochopíš, neboť víš, že mám mnoho starostí. Co jsem chtěl udělat jsem udělal. Onoho osudného dne jsem spal někde na Čabárně. Jsem zdrav, na shledanou tento týden, a pak se již neuvídíme.“

Pála, továrník, zřejmě jeden z oněch kariéristů, kteří vděčili Němcům za svůj blahobyt, považoval dopis za velmi závažný a zatelefonoval na četnickou stanicí ve Slaném. Žádal, aby si dopis vyzvedli osobně.

Strážník Vybíral byl pro dopis poslán na kole. Vybíral říká v protokolu:

„Byl jsem přijat v kanceláři samotným továrníkem Pálou, který mi podal dopis, abych si jej přečetl. Po přečtení dopisu se mě Pála zeptal: Co na to říkáte? Zámyslně jsem odpověděl: Domnívám se, že jde o docela obyčejný milostný dopis, jemuž nezasevěný docela dobře nerozumí. Pála na to řekl: Mýlíte se, já myslím, že to bude jeden z útočníků na Heydricha; už abyste ho měli, abychom měli jednou klid? Závodní číslo „210“ je Anna Maruščáková, bytem Holousy, číslo 1.“

Na zpáteční cestě na četnickou stanicí, strážník Vybíral tušil, že dopis by mohl způsobit nesnáze a zastavil se proto u známého Viléma Michla. Když si ho nejdříve zavazal čestným slovem, požádal ho, aby mu půjčil motorku. Chtěl zajet do Holous, aby Maruščákovou závčas upozornil. Michl sice neměl motorku v pořádku, ale slíbil, že ji do půl hodiny připraví, aby mohl Vybíral dojet do Holous.

K tomu se však strážník už nedostal. Podle rozkazu se musil vrátit na četnickou stanicí, kde ho očekával nadporučík Polák, který jak Vybíral tvrdí, mu nedal dovolení k zamýšlené jízdě na motorce, když se mu se svým úmyslem svěřil. „Když je to od Pály, tak s tím musíme něco dělat,“ prohlásil nadporučík Polák po přečtení dopisu a zatelefonoval Gestapu.

Maruščáková byla zatčena. V bytě nenašli absolutně nic, co by ji kompromitovalo. Při výslechu vypověděla, že se před krátkým časem seznámila s jistým mladíkem, který dojížděl na smluvené s ní schůzky na pánském kole, na kterém byl štítek s číslem Pražské železářské společnosti. Dále vypověděla, že se ji tento mladík ptal, zda nemá známé nebo příbuzné v Lidicích. Když se mu svěřila, že má v Lidicích přítelkyni, žádal ji, aby tuto

požádala, aby vyřídila u Horáku pozdrav se sdělením, že Pepík je zdrav a že se mu daří dobře.

Maruščáková nakonec ztotožnila Václava Řihu jako muže, s kterým se tajně scházivala. Konfrontovali ji totiž se třemi muži, kteří měli podobné číslo na kole, jak jim je oznámila při předešlém výslechu.

Václav Řiha byl ženatý a rozhodl se ukončit svůj poměr s Maruščákovou. Požádal známého úředníka v kanceláři Pražské železářské společnosti,

aby mu na stroji napsal dopis, který mu nadiktoval. Pak požádal spoludělníka Dvořáka z Nového Jáchymova u Křivoklátu, aby mu vložil ve svém bydlíšti dopis do poštovní schránky. Dvořák, když viděl, že je dopis adresován na továrnu Pála ve Slaném, zeptal se Řihy, proč jej nehodí do poštovní schránky v Kladně? Řiha mu krátce vysvětlil, že - ač je ženat - má známost s jednou dívkou, která bydlí nedaleko Vrapic, a že se obává, aby se jeho poměr neprozradil. Že to s ní sice chce ukončit, ale chce u ní vzbudit dojem, že se zdržuje ilegálně někde v křivoklátských lesích. Dvořák tyto důvody uznal a vhodil dopis do schránky v Hudčicích u Křivoklátu 31. května 1942.

Maruščáková i Václav Řiha zahynuli, každý v jiném koncentráku. Byli popraveni velmi brzy po příjezdu do koncentračního tábora. Má se za to, že Němci přišli brzy nato, že ani jeden ani druhý neměli nic společného s atentátem, ale chtěli se zbavit svědků své krutosti na nevinných lidech.

Všichni víme, co se stalo v Lidicích, o nichž se Maruščáková při výslechu náhodou zmínila. Všichni muži z Lidic byli zastřeleni, ženy byly odvezeny do koncentračních táborů, a děti byly odvlčeny do Německa. Čest jejich památce!

MINARIK'S BAKERY

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha český i anglicky

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukroví
- Velmi chutné maslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

599-1872

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS) PLEXIGLASS - ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropsky vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Chicago. — Ve středu 10. června v 6:49 hodin večer jsme v Chicagu po dobu 15 vteřin pocítili velmi lehký zemský otřes. Všechno se velmi mírně hýbalo: nádobí, obrazy na stěnách, podlaha, židle - ačkoliv žádný velký truck v blízkém okolí zrovna neprojížděl. Nebyly způsobeny žádné větší škody a nikdo nebyl vážně zraněn. Stejný otřes byl pocíten v celém státě Illinois i ve státech Virginia, v Západní Virginii, v Jižní Karolině a v Tennessee. Na severu byl pocíten až v jižním cípu kanadského státu Ontario. Geologové zjistili, že epicentr - (hlavní střed) - tohoto otřesu byl nedaleko města Lawrenceville v jižním Illinois, kde byly škody znatelnější, avšak žádná význačná: byly poškozeny dva komíny, spadlo několik lustrů a rozbilo se někde nějaké okno. Na jedno jedenapůlleté děvčátko spadla postel, kterou jeho rodiče dávali právě dohromady. V nemocnici mu lékař sesíl několik stehy utrpěné poranění. Tento zemský otřes měřil sice na Richterově stupnici 5.0 stupňů, což je poměrně dost. Takvé zemětřesení může způsobit i menší škody, trvá-li déle. K podobnému otřesu došlo v Illinois 9. listopadu 1968.

Geologové kladou původ tohoto otřesu do „seismologické zony“ v údolí řeky Wabash, a nikoliv do trhliny v zemské kůře která existuje v New Madrid, rovněž v jižním Illinois. Je totiž známo, že tato „vada“ v zemské kůře u města New Madrid existuje, a že v roce 1811 způsobila obrovské zemětřesení asi největší v celých dějinách Spojených států. Tehdy se země viditelně hýbala, podle výpovědí očitých svědků stromy prý doslovně „poskakovaly“, v zemi se vytvořily hluboké trhliny, vznikla dvě nová jezera, řeka Mississippi částečně změnila svůj tok, a v dalekém Bostonu se samočinně rozezvučely zvony. V jižním Illinois však nebyl nikdo zabit, protože tehdy toto území bylo téměř liduprázdné, a v Chicagu se také nic nepříhodilo, protože tehdy ještě

nebylo Chicago ani pořádnou vesnicí!

Cayenne. — Francie si dosud uchovává při severovýchodním pobřeží jižní Ameriky v sousedství Brazílie svou kolonii Guayany, která je o něco menší než stát Maine a má jen asi 75.000 obyvatel - většinou Indiánů. Celých 95 % této země je pokryto tropickým pralesem, což jí přineslo název „zeleného pekla“. Je známá tamní vesmírová stanice v Kourou, odkud západoevropské demokracie vysílají do vesmíru své umělé družice na nosných raketách „Ariane“. Kvůli jednomu vážnému neúspěchu v minulém roce bylo nyní dočasně zastaveno vysílání do vesmíru dalších umělých družic z této základny. Také se rozšířila zpráva, že prý libyjský diktátor Gadhafi hledá mezi domorodci agenty, kteří by tuto stanici sabotovali, aby se tak pomstili Francii za její hlavní roli v porážce libyjské armády v Čadu. - Francouzská vláda už řadu let usiluje o rozvoj ekonomie této své malé kolonie, avšak dosud prakticky všechny její pokusy v této věci byly bezúspěšné. Byl například učiněn pokus o přeměnu některých tamních území v pastviny k pěstování dobytka. Zjistilo se však, že na tamní písčité půdě, postrádající organických látek ani tráva neroste. Chov dobytka ve velkém se tam tedy zdá být nemožný. Také se pomýšlelo na užití dřeva z tamního pralesa na výrobu papírové třesti: tamní dřevo však je příliš tvrdé, roste pomalu, kmeny stromů zůstávají tenké a tak se toto dřevo málo hodí na výrobu papíru. Francouzi se tedy pokusili o přesazení do tamní půdy eukalyptových stromů a karibských borovic, avšak v tamní půdě tyto stromy také nemohou růst. Dále byly učiněny pokusy užívat tvrdého dřeva tamního stromu „wapa“ jako drahocenného dřeva při výrobě nábytku; toto dřevo však, když je slunce vysuší, příliš snadno praská, a tak pouze asi 5 % pokáceného dřeva zůstane použitelným. Za těchto podmínek vyjde daleko

LETEM

SVĚTEM

levněji dopravit do tamních dřevařských podniků dřevo ze západní Evropy. A potom, o dřevo a dřevěné výrobky z Guayany jeví zájem pouze Francouzské Antily a nikdo jiný. Dřevařský průmysl tedy rovněž nemá v Guayaně žádnou velkou budoucnost. - Právě tam však je budována jedna velká termická centrála na výrobu elektřiny, k jejímuž pohonu by se užilo namísto uhlí tamního dřeva; ukázalo se však výhodnějším zbudovat tam hydroelektrické centrály. - Slibnější pro ekonomický rozvoj Guayany se zdají být tyto tři obory: chov mořských či sladkovodních ráčků (šrimpů); pěstování rýže a turismus. S chovem mořských ráčků jakož i ráčků ve sladkovodních nádržích se tam už začalo; v přítomnosti Guayana už produkuje asi 35 tun sladkovodních ráčků ročně. Tyto ráčky jsou určeny pro vývoz a v přítomnosti tvoří první předmět guayanského vývozu. Na druhém místě ve vývozu přicházejí dřevo a dřevěné výrobky. Francouzská vláda chce této zemi poskytnout ještě finanční pomoc na rozšíření pěstování rýže. Už se tam pěstuje rýže v močálu Savene Sarcelles na rozloze 2.000 hektarů. Proto je dnes Guayana na rýži soběstačná. Zavodňovaná rýžoviště mají být ještě rozšířena o dalších 5.000 hektarů. Problém však bude, kde nalézt pro guayanskou rýži odbytiště tak, aby její vývoz byl ekonomicky výhodný. Nejbližší zájemci o tuto rýži by byli v Evropě, avšak Evropa je vzdálena 8.000 kilometrů. - Rozvoj turistického ruchu asi zůstane v Guayaně prozatím jen omezený. Tamní mořské pláže jsou totiž zaneseny bahnem z řeky Amazonky a proto není možné se tam v moři koupat. O Guayanu se asi budou zajímat pouze ti turisté, kteří budou chtít proplouvat v malých barchách po řekách v tamním pralese, nebo kteří se tam chtějí bavit lovem ryb či se budou

zajímat o návštěvu indiánských vesnic. Kromě Francouzů, kteří mají v Guayaně své příbuzné, asi sotva kdo z cizích turistů se bude o tuto zemi zajímat. - Dosud tedy neexistují žádné důkladnější plány na ekonomický rozvoj a modernizaci Guayany. Navíc tam prakticky dosud chybí celá ekonomická infrastruktura a zejména sjízdné cesty ve vnitrozemí. Cesty tam existují pouze při pobřeží. Řeky, protékající Guayanou, nejsou splavné, protože jsou často přerušeny skalnatými peřejemi. Stavba cest ve vnitrozemí je kvůli silně rozervané krajině velmi nákladná. Zbudování jednoho kilometru cesty, sjízdné pro nákladní auta, tam dnes stojí 250.000 francouzských franků, což je asi 42.000 US dolarů. Kromě toho by bylo nutno tyto cesty stále udržovat, protože jinak by se jich zase rychle zmocnila džungle. Francie je však rozhodnuta vybudovat v tamním vnitrozemí síť sjízdných cest: v přítomnosti věnuje na tento svůj projekt plných 60 % svých investic v této zemi. - Francii působí v Guayaně starosti také přítomnost 8.000 uprchlíků ze sousedního Surinamu, bývalé Holandské Guayany, ve kterém právě zuří marxisty vyvolaná občanská válka.

Buenos Aires. — Argentinský senát schválil po vášnivých debatách - (které trvaly celý den a celou noc) - návrh zákona, kterým se osvobozují od soudního stíhání téměř všichni vojáci, obvinění z porušování lidských práv za doby vojenských diktatur v Argentině. Výjimku tvoří pouze asi 30 generálů a jiných vysokých armádních důstojníků, „kteří za vojenské diktatury byli vrchními veliteli některého armádního sboru, nebo některého vojenského okresu, jakož i ti, kteří měli zospovědnost za některé oddělení bezpečnostních orgánů. Z podřadnějších důstoj-

níků mohou být pohnáni před soud ti, kteří se provinili únosem či znásilněním dětí. I u těchto lidí však má být upuštěno od soudního stíhání v případech, že od spáchaných činů uplynula dlouhá doba. Tak například nemůže být stíhán Alfredo Artiz, velitel lodí, který rozkázal unést a „zlikvidovat“ dvě francouzské řeholnice. Poslanecká sněmovna, která chtěla původně amnestovat pouze nižší důstojníky až do hodnosti podplukovníka, nakonec schválila tento návrh zákona, podle kterého jsou amnestováni všichni až po generály. President Raul Alfonsin byl tedy zřejmě armádou donucen ustoupit od svého úmyslu pohnat před soud další generály. Tak musil zřejmě upustit od splnění svého předvolebního slibu, že budou pohnáni před soud jak ti, kteří řídili represie, tak i jejich podřízení v případech, že překročili dané rozkazy. V této věci armáda mu asi dala ultimatum za nedávných symbolických vzpour, zejména za vzpourey v Campo de Mayo v letošním předvelikonočním týdnu, kterou vedl podplukovník Aldo Rico.

Dne 29. května v „Národní den armády“ pak generál Carodi, velitel generálního štábu, prý - „pokorně a bez drzosti“ - předložil presidentu Alfonsinovi seznam stížností armády proti jeho vládě a požadoval „obnovení dobré pověsti armády a zrušení omezení vládních výdajů na národní obranu.“ Přitom veřejně hájil boj armády proti subverzi za režimu generálů. Mimo jiné řekl také toto: „Zničení komunistických gerilů bylo jediné možným řešením pro zajištění existence argentinského národa.“ - President Alfonsin při své večerě dobré vůli nakonec porozuměl, že s armádou nejsou žerty a že musel ustoupit, chce-li vůbec zachránit svou demokratickou vládu před novým armádním převratem. - Tímto však celá věc není ještě u konce. Federální soudce Juan Ramos 11. června náhle prohlásil, že tento nový zákon o amnestii je protiústavní, protože - podle argentické ústavy - existuje rovnost všech před zákonem, a tedy také všichni vojenští důstojníci jsou zodpovědní za zločiny proti lidským právům, jestliže se jich dopustili. Normálně by Nejvyšší soud Argentiny měl rozhodnout o tom, zda toto prohlášení je správné či ne; dosud se však neví, zda to argentinská armáda dovolí.

Vytváříme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčku aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky.
Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-8110

**STANLEY STAWSKI
DISTRIBUTING CO.**

**Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors**

Známe oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

Rím. — Pohlavní výchova má své nedostatky také na italských veřejných školách. Podle nedávného průzkumu mínění, provedeného italskou sociologickou organizací ASPER u 29.000 dospívajících mladých lidí bylo zjištěno, že asi 70 % italských školáků a školáček se přiznalo, že byli „pohlavně činní“, když jim bylo pouze 15 let; z toho však jen 16 % chlapců a 29 % děvčát vědělo, že každé „tělesné milování“ může vést k těhotenství. Také tři procenta dvanáctiletých děvčát přiznalo, že je už starší chlapci a dospělí muži „svedli“. Dále bylo zjištěno, že v „katolické“ Itálii - stejně jako všude jinde - se stále snižuje věk dětí, které mají své první „sexuální zkušenosti“. V Itálii se prý dnes také celých 80 % děvčát, která otěhotní dříve, než jim je 18 let, podrobuje potratové operaci, a pouze 20 % jich počatí dítě donosí a porodí. Organizace ASPER v dopise předsedovi italské vlády proto navrhovala zvýšení pohlavní výchovy na italských veřejných školách. Je také možno předpokládat, že mládež tohoto druhu pochází z „proletářských“ rodin, kde se jim dostalo jen pramálo výchovy a dobrého příkladu rodinné soudržnosti.

● ● ●
Dacca. — Bangladéš, asijský stát na indickém podkontinentě, velký jako Illinois, nebo jako předválečné Československo s Podkarpatskou Rusí, avšak s více než 100 miliony obyvatel - (v r. 2000 bude mít už asi 130 milionů lidí) - je jednou z nejchudších zemí světa. Její obyvatelé se převážně žijí primitivním zemědělstvím. V její nejvýchodnější hornaté části, zvané Chittagong o rozloze 14.200 čtverečních kilometrů, žije přes půl milionu - (asi 600 tisíc domorodých sice - ale „cizokrevných“ obyvatel, které vláda Bangladéše chce vyhubit, a proto je všelijak pronásleduje. Podle zpráv mezinárodních organizací - „Amnesty International“, „Survival International“ a kodaňské IWGIA - (Mezinárodní pracovní skupina o domorodých záležitostech) - docházelo v posledních 12 letech k vážnému porušování lidských práv tohoto domorodého obyvatelstva, zvaného „Chakmas“. Jeden domorodý budhistický mnich v této souvislosti mluvil přímo o „bezhlavní genocidě“, protože ve vnějšním světě se o tom dosud téměř nic nevědělo. Tito horalé Chakmas, žijící roztroušeně v lesních vesnicích, náleží k bir-mánsko - tibetské rase a vyznávají budhistické náboženství.

Vláda přelidněné muslimské Bangladéše, jejíž obyvatelé trpí hroznou bídou, nyní favorizuje urychlenou kolonizaci tohoto poměrně řídké obydleného východního území s tropickou lesní vegetací a usídluje tam postupně své mohamedánské obyvatelstvo z přelidněného západu. Tato kolonizace byla ještě úspěšena, jakmile tam byla nedávno objevena ložiska ropy. Armáda Bangladéše přitom silně favorizuje příchod mohamedánské kolonisty; domorodé obyvatelstvo je vyháněno ze svých pozemků a násilně deportováno na jiná místa. Už také asi 50 tisíc domorodců uprchlo před násilím mohamedánských vojáků do sousedního indického státu Tripura, kde živoří ve sběrných táborech. Domorodci se zuby-nehty brání nucenému vysídlení a tak armáda sahá k různým odvetyvním akcím: trýzní obyvatele, kteří se nechtějí vysídlovat, ničí jejich pole i příbytky, a někdy je i sumárně popravuje. Už za doby pakistánské nadvlády v šedesátých letech tam bylo zbudováním přehrady „Kaptai“ vytvořeno umělé jezero, čímž bylo ztraceno asi 40 % veškeré tamní obdělávacelné půdy a asi 100 tisíc domorodců bylo už tehdy násilně přemístěno. Mezi domorodci Chakmas se pak od roku 1975 vytvořilo guerilové hnutí „Shanti Bahini“, které - údajně vyzbrojované Indií - se snaží bojovat proti bangladéšské vládní kolonizační politice a požaduje pro území Chittagong nezávislost. Guerilové chtějí chránit domorodé vesnice, svůj jazyk, kulturu a životní zvyky. Vláda v Dacca tvrdí, že v této části země lidská práva nejsou nijak porušována, že tam neexistuje žádná diskriminace vůči domorodcům, ani nezákonné přesuny obyvatel, ani jejich hromadné vraždění. Armáda tam prý pouze bojuje proti extrémistickým „darebákům Chakmas“. Celé území bylo podrobena vojenské správě a cizincům, včetně žurnalistů, tam není dovolen přístup, údajně kvůli velkému nebezpečí nepřátel tam operujících guerilů. Domorodí partyzáni Shanti Bahini konají výpady proti vojenským posádkám, útvarům a hlídkám, vyhazují do povětří mosty a napadají vesnice muslimských přistěhovalců. Nedávno také vyhodili do povětří tamní velkou elektrárnu v Dighinala. Armáda pak v odvetu srovnává se zemí a páli vesnice domorodců a přemísťuje je do tzv. „chráněných vesnic“. Jejich ženy jsou znásilňovány, majetek zabrán, někteří muži

jsou popraveni. Několika odvážným cizincům se podařilo přes vládní zákaz proniknout do území Chittagong a pak přinést na Západ zprávy o tom, co se tam skutečně děje. Všude prý je vidět vojáky jako v okupované zemi; v tamních několika malých městech dochází k protivládním demonstracím, avšak vojáci rozhánějí demonstranty, zatýkají je a trýzní. Budhističtí mniši potvrdili cizincům správnost zpráv o porušování lidských práv v této nejvýchodnější části Bangladéše. Vláda Indie už požádala vládu Bangladéše, aby mohla být provedena repatriace uprchlíků z Chittagong, protože Indii chybějí prostředky tyto uprchlíky živit a o ně se starat. Vláda Bangladéše s tím vyslovila svůj souhlas, avšak Chakmas se obávají vrátit se zpět, protože prý je čekají krutá odvetyvná opatření. Francie právě vyjednává, aby mohla přijmout skupinu 72 malých dětí z těchto táborů, jimž tam hrozí smrt hladem.

● ● ●
Muscat, Oman. — Leží při jihovýchodním pobřeží Arabského poloostrova a i když je většinou pouští, má 1,5 milionu obyvatel a je bohatý na naftu.

Arabský sultanát Oman je pro USA strategicky důležitou zemí kvůli blízkosti Perského zálivu, kde může snadno dojít k vojenským konfliktům. Ze severu iránská mullahové by chtěli rozšířit svůj mohamedánský fundamentalismus po celém Arabském poloostrově a na jihu sovětská letadla a sovětské lodi číhají na základnách v Jižním Jemenu. Každé ráno US výzvědná letadla typu „P-3“ zjišťují stav iránských válečných lodí v zálivu a snaží se objevit sovětské ponorky, plující v blízkosti amerických válečných lodí. Spojené státy varovaly Teherán, že budou sestřelena iránská letadla, která by se přiblížila na pět mil k americkým letadlovým i jiným vojenským lodím. SSSR před dvěma týdny pronajal Kuwaitu tři cisternové lodi a projevil ochotu k poslání svých válečných lodí na jejich doprovod zálivem. Irán však ihned varoval SSSR, že tím by vznikla „velmi nebezpečná situace.“ Dne 6. května pak Irán ukázal, že tuto svou hrozbu myslí vážně. Iránský dělový člun ostřeloval sovětskou nákladní loď „Ivan Koroteyev“ ve službách Kuwaitu a způsobil na palubě hmotné škody. Tím Irán chtěl dát na vědomí, že bude útočit na lodi, převážející kuwaitský olej, a to i v případě, že tyto lodi budou opatřeny sovětskou či americkou vlajkou.

Od března 1987 Irán také vlastní dálkové střely čínské výroby proti lodím, plujícím v Perském zálivě. - USA mají na území Omanu svá skladiště zbraní, střeliva, dálkových střel, dopravních prostředků pro armádu a rezervy pohonných látek; tyto vojenské potřeby tam jsou v pohotovosti pro případ, že US úderné síly by jich potřebovaly pro zajištění volné plavby Hormuzkou úžinou, kudy je dopravována celá třetina zemního oleje, vytěženého na celém světě. - Omanský sultán Qaboos bin Said, vládce země, se nečítá příkladem ostatních arabských zemí, chovajících vůči USA určitou nedůvěru a distancovanost, protože je považují za málo spolehlivé, ale plně USA důvěřuje. Druhé - i proamerické arabské země - předhazují Washingtonu stále stranění Izraeli v jeho konfliktu s Araby, zrádné opuštění šacha v době iránské revoluce a nedávné dodávky US zbraní do Iránu, ačkoliv před tím Reaganova administrace ujistívala celý svět, že dodávky zbraní US výroby do Iránu zakázala. Bývalý egyptský prezident Sadat byl nakonec také zavražděn kvůli svému přátelství vůči USA. Vztahy mezi Omanem a Západem, zejména Spojenými státy, však jsou přátelské. Americká letadla a lodi mohou užívat omanského přístavu Masirah při Arabském moři. Oman právě opravil za 300 milionů dolarů svá tři letiště, jejich užívání by v případě války bylo dovoleno americkým letadlům. Výevik armády o 21.000 mužích byl svěřen britským důstojníkům. - Dřívější sultán Said bin Taimur nesmlouvavě zamítal všechny snahy o modernizaci své země. Jeho poddaní, kteří žili ve stavu poddanství jako ve středověku se nesměli „opíjet“ po Západě. Nesměli jezdit na kole ani nosit

brýle. V zemi existovalo pouze sedm mil sjezdových cest, jedna malá nemocnice a tři obecné školy. Děvčata se nesměla učit číst a psát. Všechna těžba zemního oleje byla zakázána, a sultán držel zásoby zlata své země ve sklepeních svého paláce. Země byla úplně odloučena od světa; nikdo nesměl do ciziny a cizincům nebyl do Omanu dovolen přístup. Svého syna Qaboos však poslal starý sultán na výevik na vojenskou akademii do Anglie. Toto se mu pak stalo osudným. Když se Qaboos před 15 roky vrátil domů, jeho otec jej zavřel v paláci a odňal mu všechny moderní vymoženosti, které si z Anglie přivezl. O 4 roky později však 29-letý Qaboos se s britskou pomocí zmocnil vlády a ihned začal svou zemi modernisovat a převádět ze středověku do druhé poloviny dvacátého století. Těžba zemního oleje se stala předním zdrojem příjmů jeho vlády; v zemi byly zbudovány moderní dálnice, postaveny elektrické centrály, rozvíjen petrochemický průmysl, zbudovány školy a nemocnice. Ve školách tam nyní studuje na 230.000 chlapců a děvčát. Od minulého roku tam také existuje universita, na které vyučují američtí a britští profesori. Ve městech jsou stavěny moderní rodinné domky. Obyvatelstvo však není na demokracii dosud připraveno; sultán Qaboos zastává roli jakéhosi osvětleného absolutního monarchy. Modernisace a ekonomický rozvoj sice stále pokračují, avšak ještě si to vyžádá dlouhého úsilí, než Oman přestane být rozvojovou zemí a přifadí se k moderním pokročilým demokraciím. Omanský ministr informací Abdel - Aziz nedávno řekl pochvalně, že vztahy jeho země se Spojenými státy jsou „modelem pro vztahy mezi supervelmocí a zeměmi Třetího světa.“

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmerica Federal

Savings and
Financial Services

Hugo Koranda
Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700
4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001
9 E. Ogden Ave.
420-8000

SPORT

I. liga kopané

v Československu

Výsledky 28. kola: Sparta - Trnava 3:0, Žilina - Nitra 2:0, Slavia - Ostrava 5:3, Cheb - Dukla 1:1, Vítkovice - Banská Bystrica 1:1, Prešov - Olomouc 2:0, České Budějovice - Bohemians 1:2, Dunajská Streda - Plzeň 2:1.

TABULKA: SKORE: BODY:

1. SPARTA	55:14	39
2. VÍTKOVICE	41:28	33
3. DUNAJSTREDA	41:32	32
4. BOHEMIANS	45:39	32
5. CHEB	49:45	30
6. SLAVIA	47:33	29
7. OSTRAVA	48:36	29
8. DUKLA	33:40	29
9. NITRA	42:37	28
10. TRNAVA	39:47	27
11. B. BYSTRICA	30:45	26
12. OLOMOUC	38:43	24
13. PŘEŠOV	34:45	24
14. ŽILINA	29:48	24
15. PLZEŇ	36:47	23
16. Č. BUDĚJOVICE	22:50	19

I. národní liga kopané

v Československu

Výsledky 28. kola: Brno - Poruba 4:0, Zatec - Teplice 2:0, Liberec - Mladá Boleslav 1:0, Xaverov - Chomutov 2:1, Česká Lípa - Tábor 0:1, Hradec Králové - Opava 1:0, Zlín - Frýdek - Místek 1:0, Třinec - Slušovice 2:1.

TABULKA: SKORE: BODY:

1. HR. KRÁLOVÉ	45:17	40
2. BRNO	45:18	37
3. SLUŠOVICE	54:45	33
4. FR. MÍSTEK	41:33	32
5. XAVEROV	30:35	28

6. ZLÍN	30:38	28
7. ML. BOLESLAV	33:30	27
8. OPAVA	28:29	27
9. Č. LÍPA	24:25	27
10. LIBEREC	34:33	27
11. TEPLICE	27:35	27
12. CHOMUTOV	28:30	24
13. TÁBOR	29:36	24
14. PORUBA	27:36	23
15. ZATEC	31:45	22
16. TŘINEC	27:43	22

I. S.N.F.L.

Výsledky 28. kola: Trebišov - Slovan 0:2, Inter - ČH Bratislava 2:1, Senica - Lok. Košice 0:2, Hurbanovo - Považská Bystrica 3:3, Čadca - Levice 1:1, ZTS Košice - Prievidza 0:5, Dubnica - Stropkov 1:1, Humenné - Martin 0:0.

TABULKA: SKORE: BODY:

1. SLOVAN	53:17	41
2. INTER	57:22	41
3. POV. BYSTRICA	55:27	41
4. HURBANOVO	42:42	33
5. LEVICE	32:28	32
6. SENICA	36:33	29
7. LOK. KOŠICE	42:35	28
8. ČADCA	33:36	27
9. ZTS KOŠICE	31:35	26
10. MARTIN	22:35	25
11. TREBIŠOV	28:37	24
12. PRIEVIDZA	43:43	22
13. STROPKOV	31:49	22
14. HUMENNÉ	26:48	22
15. ČH BRATISLAVA	26:39	21
16. DUBNICA	18:49	14

TENIS

Wimbledon 1987

V pondělí dne 22. června budou zahájeny tuhé boje o jednu z největších tenisových trofejí světa - Mistrovství Anglie ve Wimbledonu.

V dámské soutěži Martina

Navrátilová je opět nasazenou hráčkou číslo 1. Steffi Graffová postoupila na druhé místo a Chris Evertová (která vyhrála Wimbledon třikrát), se musí spokojit s třetím místem. V pánské soutěži, to vyhlíží jinak. Trojnásobný mistr Wimbledonu John McEnroe zůstane doma, neboť je z formy. Loňský vítěz Boris Becker dostal jedničku, následován Lendlem, Willanderem a Edbergem. McEnroe prohlásil, že jeho bolesti v zádech jej donutily zastavit tréninky a bez tréninku nemá žádné naděje na úspěch v tomto turnaji.

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Major Divize:

Výsledky 7. kola: Liths - Eagles 3:2, Schwaben - R. Wavel 3:0, Schwaben - U. Serbs 2:0, Gr. White R. Wavel 2:2, Lightning - Vikings 2:2, Liths - Sparta 1:1, Eagles - Kickers odloženo.

Major Rezervy: Schwaben - U. Serbs 1:0, Gr. White - R. Wavel 1:0, Vikings - Lightning 5:0, Liths - Sparta 1:1.

První Divize: Wings - Bullets 1:0, Falcons - Rams 4:3, Fortuna - Wauconda „B“ 5:0, Trevians - Fortuna „B“ 4:1, Aurora - Real F.C. „B“ 5:0, Wauconda Chiefs - Real F.C. 5:3.

TABULKY: SKORE: BODY:

Major Divize		
1. KICKERS	16:4	10
2. SCHWABEN	18:9	10
3. VIKINGS	11:10	7
4. LITHS	12:22	7
5. EAGLES	17:7	6
6. GR. WHITE	13:15	6
7. SPARTA	7:9	6
8. U. SERBS	15:16	4
9. LIGHTNING	4:10	4
10. R. WAWEL	12:23	4

Major Rezervy

1. SCHWABEN	29:5	14
2. VIKINGS	21:4	10
3. U. SERBS	19:6	10
4. GR. WHITE	14:7	10
5. SPARTA	12:15	6
6. KICKERS	13:13	5
7. EAGLES	8:7	4
8. LITHS	6:22	2
9. R. WAWEL	8:32	2
10. LIGHTNING	1:19	0

První Divize - „RED“

1. FORTUNA	25:7	12
2. FALCONS	30:10	11
3. WINGS	17:9	9
4. REAL F.C.	22:16	7
5. BULLETS	18:12	7
6. RAMS	13:16	2
7. WAUCONDA „B“	4:43	0

„BLUE“

1. TREVIANI	25:19	13
2. WAUCONDA CHIEFS	17:17	9
3. AURORA	16:10	8
4. REAL F.C. „B“	17:14	6
5. FORTUNA „B“	11:17	2
6. SLOVAKS	4:43	2

Program zápasů 8. kola neděle 21. června 1987

Major Divize:

Kickers - Schwaben
Vikings - U. Serbs
Gr. White - Sparta
Lightning - Liths

Major Rezervy:

Kickers - Schwaben
Vikings - U. Serbs
Gr. White - Sparta
Lightning - Liths

První Divize:

Real F.C. „B“ - Falcons

Wauconda Chiefs - Wauconda

„B“

Slovaks - Bullets

Fortuna „B“ - Fortuna

Aurora - Wings

Trevians - Rams

Jarda Fajkus

rál. Čs. mužstvo se nekvalifikovalo do Mexika na MS, tak snad bude hrát na ME. Je celkem sedm skupin a osmým účastníkem je pořadatel - Záp. Německo.

Mistrovství Evropy se bude hrát v r. 1988 - finálové zápasy budou odehrány v Mnichově na Olympijském stadionu. Kdo si asi vybojuje Mistra Evropy? Itálie, Francie či Německo? Budeme Vás spolu s kolegou Karlem Dráždanským z Mnichova informovat a už se těšíme na dobrou kopanou!

XXXX

V sobotu 20. června bude pořádán N.Y. odbočkou tenisový turnaj o Malečkův putovní pohár na státní N.Y. universitě na paměť čestného předsedy svazu. Informace podá M. Z. Kubíková - Státní, 51 Ridge Drive, East, Roslyn, New York 11576. Hosté jsou vítáni. Zápisné \$7.00

XXXX

Šťastný člověk: Josef Jelínek

Asi před 20 lety jsem v New Yorku shlédl asi pětkrát Josefa Jelínka, když hrál za slavnou Duklu.

Jeho velmi přísný táta býval správcem na Čafce. Už jako 14letý hrál Pepa za dorost a pak v ligovém kádru s Masopustem. Novákem, Pluskačem a dalšími veterány čs. kopané. Sklízel vavříny, hrál proti nejlepšímu mužstvu na světě - i proti brazilskému Pelému. Byli to všichni solidní kluci; měli radost, že jsou ve fotbalu dobří.

Dnes Josef Jelínek místo dresu má na sobě montérky, místo míče zahradnické náčiní a dělá správce na Bohémce. Na hřišti se narodil a dodnes tam žije; šťastný to člověk!

Do dalších let přejeme mnoho zdraví!

XXXX

Světoběžník Jirka Pešek „60“

Nejlepší vzpomínky mám na Jirku když hrával za Bohemians v době protektorátu, později za Spartu i za Slavii. Potkal jsem ho v Chicagu když tam pohostinsky hrál za chicagskou Spartu. Pak jel jako trenér do Řecka, Finska, Islandu a do Saudské Arábie. Hrál jako levý křídelní útočník. Stal se jedním z nejtechničtějších driblerů v poválečném údobí a znamenitým střelcem. Díky vrozenému fotbalovému vtípu, vytříbené technice i sfolecké pohotovosti se zařadil na čelním místě do řady klubových ligových kanonýrů; dal celkem 149 ligových gólů! Rádi gratulujeme našemu mladému šedesátníkovi Jiřímu Peškovi; přejeme ještě dlouhý, klidný a radostný život. zp

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois 60402

Manor Branch
5919 West 35th Street
Cicero, Illinois 60650

ALL PHONES: 484-0800

WEDDING PLATE

Bone China
Individually handcrafted
for the happy couple

A GIFT TO LAST

Send for FREE illustrated details to:

TITLES
P.O. BOX 411
Cedar Rapids, Ia. 52406-0411
or ☎ (319) 362-8968

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCO V ZAHRANIČÍ

Mistrovství Evropy v kopané příští rok v Německu!

Čs. fotbal měl štěstí, že byl vylosován ve skupině s Dánskem, Walesem a Finskem. Dosud se žádným z nich neproh-

Papež Jan Pavel II.

se za své návštěvy Polska...

(Pokračování ze str. 1)

eveno. Dne 12. června pak při odpolední mši sv. přítomným zdůraznil, že polští pracující mají mít právo organizovat a mít své nezávislé, samosprávné pracovní odbory. Po mši sv. pak tisíce přátel Solidarity pochodovaly celou hodinu městem. Transparenty a prapory Solidarity všude vlály, mladí Poláci všech vrstev, dělníci i studenti zpívali kostelní písně a v intervalech vždy skandovali texty nápisů, které nesli. „Žádáme skutečné reformy“ a „Svatý Otče, Vy jste naše jediná naděje“. Nakonec policie je rozehnala klacky a obušky. Srážka davu s policií trvala 45 minut. Na udržení pořádku při této papežské návštěvě Gdaňska bylo zmobilisováno 18.000 místních policistů, a navíc tam byla povolána posila dalších 20.000 policistů z jiných částí Polska.

V týž den sv. Otec se zastavil a v modlitbě usebral u pomníku 50 dělníků u Leninových loděnic, kteří byli komunisty zastřeleni v roce 1970. Na mořském pobřeží Baltu promluvil k nespočetným zástupům polské mládeže, kterou vybídl, aby nepodléhala pokušení rezignace, lhostejnosti a beznaděje, které by je lehce mohly přivést k nihilismu a k hledání zapomnutí beznadějných situací v alkoholismu, přílišném kouření, v užívání narkotik a ve vyžívání se v předčasném pohlavním životě.

V neděli 14. června zrána sv. Otec navštívil hrob kněze Jerzy Popieluszka, který hájil Solidaritu, a proto byl v roce 1984 zavražděn vládními policisty. Pro Poláky se pak stal symbolem jejich odporu proti komunistické vládě... (Vzpomínáte si, co udělali čs. komunisté s hrobem Jana Palacha? Zbabělci; i mrtvý Palach je strašil!... Rozdíl je ovšem v tom, že polští komunisté se prostě neodvážili odstranit hrob kněze Popieluszka, protože vědí, že by celý národ proti tomu povstal...)

Od Popieluszka hrobu se sv. Otec odebral na schůzi polského episkopátu, jenž má dnes téměř stovku členů! - (Co zmůže proti takovému počtu našich dnešních pět vládnoucích biskupů v Československu, z nichž má sv. Otec úplně spolehnout jen na dva v Praze a v Trnavě! - a na ty kdysi tajně vysvěcené biskupy, které současný komunistický režim za pravoplatné biskupy neuznává!).

Ve svém prostovu

připomenutí, že velmi dobře chápe rozdílnost názoru polských biskupů na problém zavedení normálních diplomatických vztahů mezi Varšavou a Vatikánem. Dodal k tomu však, že to je poněkud abnormální a možná i škodlivé pro katolické Polsko, nemít otevřené kanály s Vatikánem, který má píné diplomatické vztahy se 116 zeměmi světa. Zdůraznil však při tom, že biskupové musejí nadále neoblohně naléhat na státní autority, aby byla respektována lidská práva všech Poláků vzor stále dosud trávající geopolitické delikátní situaci Polska mezi Východem a Západem. Mezi tato práva patří také svoboda včetně náboženské a účast na politickém životě země v níž nemůže dojít k žádné solidní spolupráci všech občanů, dělali-li si absolutní právo na vedení země jen jedna svetonázorová strana, opírající se jen o policejní totalitní moc a nutící lid k bezbožekému pojmání života, které se přičítá celé národní historii.

Nezoufejte, buďte trpěliví

Později sloužil ve Varšavě mši sv., které se zúčastnilo na milion lidí. Večer pak na letišti při svém rozloučení se svým národem kladl všem Polákům na srdce, že musejí mít trpělivost, vytrvalost, prozíravost a neústupnou odvažu, nutné pro vyřešení nesnadných problémů, protože tyto problémy nelze za daných okolností vyřešit přes noc. Zdůraznil proto primární potřebu prožívání duchovních křesťanských hodnot pro obrodu Polska. Řekl, že rolí katolické církve v Polsku - stejně jako všude jinde - je pomoci splnit nehlubší potřebu moderního člověka - ukázat, kde a v čem tkví jeho pravá lidskost podle křesťanského ideálu. Pak ještě dodal, že během své týdenní návštěvy v Polsku si všiml toho, že Polsko se přes všechny své nesnáze stále rozvíjí, čímž zároveň vzrůstají možnosti pro uplatnění člověka. Tím chtěl zřejmě „pohládit“ vlasteneckví polských komunistů, jejichž „provazolezeckou“ situaci plně chápe.

Generál Jaruzelski ve své odpovědi přiznal, že jeho národ bude skutečně musit čelit ještě četným nesnázím, že však Poláci mají svou vlastní cestu pro jejich překonání. Doslovně řekl: „Vaše svatost brzy opustí svou rodnou vlast. Odneste si s sebou ve svém srdci její tradiční obraz, avšak nemůžete si však vzít s sebou její dnešní skutečné problémy. Polský národ zde zůstává a musí sám čelit svým vlastním

těžkostem a výzvám...“ Jeho dnešní vláda však má „humanistické vidění věcí“: její zodpovědností je připravit a poskytnout svému lidu lepší život. Toto vidění bude uskutečněno pomocí ekonomických reforem, vědeckým pokrokem a jinými prvky v kádru „současné hluboké přeměny ve světě socialismu“ - Miliony Poláků prý věří, že „nábožensví a víra mohou spolu existovat s jejich oddaností vůči sociálním hodnotám socialismu“...

Oba - Jaruzelski i sv. Otec - se ve svých závěrečných proslovích diskřétně zdrželi zmínek o dvou hlavních věcech, o kterých se v posledních měsících vedly mezi Varšavou a Vatikánem velké diskuse: 1) Zda Polsko a Vatikán naváží spolu oficiální diplomatické vztahy; 2) zda katolická církev - k níž se hlásí celych 95 % Poláků - obrzdí v Polsku zákonný status. Nikdo neví, jak dlouho se v těchto jednáních už pokročilo, a co ještě bude třeba podniknout pro vyřešení těchto dvou úzce spjatých problémů.

Ve svých kázáních a proslovích v Polsku sv. Otec často vyzýval Poláky, aby v hlavních věcech projevovali vzájemnou jednotu stanovisek a naprosto nutnou soudržnost. Přitom neměl zrovna na mysli zrušenou svobodnou unii Solidaritu, nýbrž všeobecně - křesťanský etický postoj, jež si Poláci ve svém boji za lidská práva mají osvojit, protože spravedlivá snaha polských dělníků o svobodné odborové hnutí se už zapsala nesmazatelným písmem do dějin boje za svobodu mírovými prostředky.

Za této sedmidenní pastýřské cesty po Polsku sv. Otec navštívil osm měst a pronesl při tom 24 význačných proslovů. Na jeho mších sv. byl často přítomen milion věřících a další miliony Poláků ho mohly sledovat na televizních obrazovkách. V neděli večer pak polské vojenské letadlo odvezlo sv. Otce zpět do Věčného města.

Francouzští, západoněmečtí a belgičtí novináři, kteří sledovali na místě celou tuto třetí misijní papežskou návštěvu Polska a pozorně naslouchali všem jeho nebojácným projevům, kroutili hlavami nad jeho povolenou návštěvou Gdaňska, jeho veřejnou poklonou u pomníku zastřeleným dělníkům komunistickou policií, návštěvou hrobu, komunisty utýraného, kněze Popieluszka a nad osobním setkáním s Lechem Walesou; dali nakonec hlavy dohromady a dospěli k této imaginární domněnce: S ohledem na Gorbačovovu novou glasnost v SSSR se sv. Otec a generál

Jaruzelski při jejich vzájemném setkání ve Vatikáně začátkem letošního roku musili asi - jako vlastenečtí Poláci - vzájemně dohodnout na nějaké společné „strategii“ - pod známým heslem „nebát se a nekrást“ - Sv. Otec posílil Jaruzelskiho snad myšlenkou, že chápe jeho těžkou situaci, ale že se kvůli tomu ještě nemusí Moskvě „vzdávat“. Sověti se v Polsku poprvé konkrétně setkali ve svém 70. letém revolučním úsilí s duchovní a organizační slou katolické římské církve. Protože je v Polsku drtivá většina katolíků, je tam nutno proti tradičně nenáviděným Rusům využít jejich propagandistických hesel - „nás je mnoho - národ to chce“ a obrátit je proti Moskvě, která si dnes už nemůže dovolit poslat celý polský národ do koncentračního tábora, nebo jej postřílet. Celych 40 poválečných let svobodnému světu dokázalo, že rudý Křeml respektuje jen vojenskou převahu a odhodlanou sílu jednotného národa, či opositorní tlak mezinárodního mínění.

Dohodli se!

A tak se - podle zmíněných západních novinářů - možná sv. Otec s Jaruzelským - jako dva rodni bratři Poláci - dohodli na tom, jak přimět dnešního „glasnost“ otevřeného sovětského diktátora Gorbačova k tomu, aby nakonec musil respektovat „polskou“ cestu k demokratickému socialismu. Možná, že se prý papež s Jaruzelským společně dohodli na této časované strategii: „Jako první papež polského původu Vám, generále, pomohu sjednotit duchovně a ideologicky náš polský národ. Vy, pak soudruhu Gorbačovovi budete moci prav-

divě tvrdit, že bez respektu katolické víry, církevních autorit a požadavků polských dělníků po nutné demokratizaci komunismu v Polsku, nemůžete prakticky vůbec našemu národu vládnout. Řeknete soudruhu Gorbačovovi „na rovinu“, že v současné světové situaci nemůžete a nechcete „bourat“ existující blok zemí tzv. „socialistického tábora“, ale naopak, že mu chcete spíše pomoci „zachránit sovětský socialismus postupnou demokratizací, o níž se sám snaží v SSSR svou „glasností“, protože jinak bude komunismu ve světě brzy odzvoněno. Demokratizační vývoj ve světě je dnes už příliš silný, než aby lidé mlčeli k sociální diskriminaci komunistických režimů, jejich potírání svobody projevu policejní diktaturou, stranickým soudnictvím a tzv. „nápravnými tábory“ politických disidentů - jednota našeho polského křesťanského národa se tím může stát dějinným mezníkem ve vývoji dnešního sovětského „socialismu“ k demokracii, a tím se, generále Jaruzelski, nesmazatelně zapíše kladně do našich národních polských dějin i celého sociálního vývoje lidstva konce 20. století.“ Jsou-li tyto vývoje a domněnky západoevropských novinářů správné, a je-li skutečně pravdou, že polský generál Jaruzelski je v první řadě polským národovcem, a teprve potom z nutnosti doby a okolností komunistou, pak už některé nutné změny směrem k demokratizaci nedají na sebe v Polsku dlouho čekat. Modleme se za ně a držme jim palce, protože pak se nakonec začnou věci hbatit i v Československu.

† ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem jeho známým krajanům - exulantům v jihoamerické Venezuele, v USA i v Kanadě v zármutku oznamujeme, že zcela náhle na Boží zavolání odešel na věčnost náš krajan exulant, pan

Rudolf VLK
dlouholetý skladník
firmy „Fleetwood Systems“ v Plainfield, Il.

Narodil se před 58 lety v Letovicích u Brna na Moravě (5. května 1929), po únorovém komunistickém puči v roce 1948 odešel na Západ za svobodou, a aby se co nejdříve dostal ven z německých uprchlických táborů, vyemigroval do jihoamerické Venezuely. Nakonec se dostal do USA, kde žil a pracoval téměř celé čtvrtstoletí.

Zemřel náhle ve svém bytě v Ciceru v sobotu 13. června 1987. Rozloučili jsme se s ním v úterý večer 16. června v obřadní síni pohřebního ústavu Kulasik (4860 W. 31 Str. v Ciceru, Il.), a ve středu 17. června jsme jej po církevních pohřebních obřadech doprovodili do síně krematoria hrbitova Woodland, kde bylo jeho tělo zpopelněno.

Děkujeme všem, kdo si s námi na něho vzpomenu v tiché modlitbě.

Za celou jeho rodinu zde i v Československu jeho syn s rodinou a přátelé.

Známy krajan filatelista

Josef Janečka

předseda I. ř. filat. klubu a předseda Společnosti ř. filatelistů v USA. se narodil 21.12.1913 ve Slavičíně u Luhačovic v nynějším okrese Gottwaldov, kde také chodil do měšťanské školy, kterou dokončil v Uherském Brodě. Ve svých 15 letech v roce 1928 emigroval se svojí matkou a sestrou za otcem do Kanady. V Kanadě se pak vyučil u otce klampířskému řemeslu. Později absolvoval kursy v oboru vytápění teplým vzduchem na večerní škole. Pracoval na státní železnici C.N.R. a roku 1942 vstoupil dobrovolně do Kanadského královského letectva, kde sloužil přes 3 léta a dostal dvě medaile.

Teprve v roce 1948 se přestěhoval s manželkou z Kanady do USA. Ve Velkém Chicagu přestoupil ze zahraniční župy Kanadského Sokola do Americké obce sokolské a byl místostarostou střední župy a vzdělavatelem obce. Ihned po příjezdu do USA vstoupil do obou filatelistických spolků a stal se současně jejich předsedou. V roce 1952 si otevřel živnost na automatické vytápění

vzduchem. V prosinci roku 1959 byl náš krajan Janečka zvolen předsedou „First Czechoslovak Philatelic Club of America“ a je jím dosud. Po celá tato léta se neúnavně staral, aby byl v USA vydáván filatelistický materiál s českou tematikou. Jeho přičiněním bylo v USA vydáno přes 30 razítek a cca 40 frankotypů s bohemoslovenkální tematikou; celkový počet různého „B“ materiálu je již přes 100 kusů.

Dne 5.8.1972 byl na Český den ve Wilber (Nebraska) pasován na Blanického rytíře, kterého vyznamenání je udělováno ročně jen jedné osobě. V roce 1975 byl na 89. sjezdu filatelistů pod záštitou „Chicago Philatelic Society“ poctěn zlatou medailí „Filatelista roku“ ve Velkém Chicagu, které má skoro 7 milionů obyvatel. Plaketa „The Newbury Award“ se uděluje od roku 1945 každoročně za nejlepší filatelistickou práci roku. Z našich krajanů získali v minulosti toto ocenění např. Dr. J. Matějka (1959) a Frank Kovařík (1965). I v Kanadě se mu dostalo uznání. Kanadská organizace „Canadian Czechoslovak Benevolent Association“ poctila v roce 1983 Josefa

Janečku čestným členstvím. Roku 1985 byl prohlášen Obchodní komorou občanem roku. Josef Janečka, který je též dlouholetým členem naší bohemoslovenické sekce, má rovněž sbírku československých známek. Specializuje se na aršíky Kde domov můj. Jeho touhou je mít ve své specializované sbírce oba tyto aršíky poštovně upotřebené. Osobně se zúčastnil světových výstav Praga 62, 68 a 78 v Praze. Velmi rád by se zúčastnil i světové výstavy Praga 88 v příštím roce v Praze. Blahopřejeme mu k jeho velice úspěšné propagaci československé filatelie v zahraničí a do dalších let přejeme mnoho nových úspěchů na poli filatelie.

Ve čtvrtek 11. června 1987 odletěl Josef Janečka do kanadského Toronta na Světovou výstavu známek, v jejímž rámci se konala také schůze Čs. filatelistu v zahraničí. Dostalo se mu tam zvláštního uznání za jeho téměř už 40letou zásluhou práci v oboru ř. filatelie a vydávání vzpomínkových razítek - frankotypů v USA ve spolupráci se svým rodákem z moravského Slavičína u Luhačovic - Zdeňkem Pívečkou.

Proto se ihned napojil na odbojové skupiny, organizoval útekovou linku - „Skalice - Nitra - Budapešť - Jugoslávie“ - do zahraničního odboje a armády. Když v srpnu 1944 vypuklo Slovenské národní povstání, Pavel Blaho byl mezi prvními, kteří odešli do hor, aby tam bojoval za svobodu svého národa a Československé republiky. Byl také v úzkém spojení s vojenským velením Národního povstání v Banské Bystrici a členem Revoluční národní rady. Po ztroskotání a potlačení Národního povstání, Pavel Blaho se dostal přes frontu až do Košic, kde se dal k dispozici Dr. Skrobárovi a vládnímu zmocněnci - ministru ř. londýnské vlády Františku Němcovi. Po osvobození se stal členem Prozatímního národního shromáždění, členem Slovenské národní rady a krátký čas poverenikem pošt na Slovensku. Byl spoluzakladatelem slovenské Strany slobody. V květnu 1948 se mu podařilo utéct do Rakouska a v roce 1949 emigroval do Spojených států.

Jeho útek byl naléhavý a nebezpečný, že neměl čas ani možnost vzít s sebou rodinu. Začátky v emigraci měl opravdu těžké. Namáhavě pracoval, aby uhájil svou hmotnou existenci, a při tom se věnoval činnosti kul-

turní i politické. Byl spoluzakladatelem Rady svobodného Československa, Společnosti pro vědy a umění a členem mnoha slovenských a exilních československých spolků a organizací. Slunce mu zazářilo v jeho šedém životě, když v roce 1964 za ním přišla jeho manželka a v roce 1968 syn Pavel. Pak se plně věnoval životu rodinnému, a ač zeslaben nemocí - byl stále činný v životě společenském a kulturním.

Ing. Pavel Blaho pocházel ze staré zaslužilé slovenské rodiny. Jeho otec, Dr. Pavel Blaho, lékař-lidumil ve Skalici, byl slovenským politickým a národním buditelem. Bratr jeho matky, rozené Okánikové, byl známý kanovník Okánik, dlouholetý starosta města Bratislavy. Celým svým životem Pavel zůstal věrný národním a náboženským tradicím svého rodu a svého národa. Byl to věrný, vlastenecký Slovák a státuprávně oddaný Čechoslovák. Jako takový zůstane trvale zapsán v našich srdcích, v našich životních vzpomínkách a v naší historii.

Bohumír Bunža

MATE ZAPLACEN
HLAS NÁRODA
NA ROK 1987?

Zahájení letní sezóny koncertů v Grant Parku

Letošní letní období bude zahájeno v sobotu 27. června skladbou Ellen Taafe Zwilich, která byla odměněna Pulitzerovou cenou a Beethovenovou Symfonií ř. 9 za řízení Mistra Zdeňka Mácala.

Koncerty v Grant Parku v James C. Petrillo Shell (Jackson Blvd. & Columbus Dr.) jsou velmi oblíbené. Poslech hudby světových skladatelů pod širým nebem je nezapomenutelným zážitkem.

S velkou radostí oznamujeme našim čtenářům, že Mistr Zdeněk Mácal je již po třetí hlavním dirigentem těchto koncertů. O Mistru Zdeňku Mácalovi, který patří k mladší dirigentské generaci (narodil se 1936 v Brně) jsme psali v Hlasu národa již několikrát. V roce 1968 po osudných událostech našeho národa, opustil Československo. Od té doby ve svobodném světě si vydobyl významné ocenění a postavení. Diriguje nejvýznamnější světové orchestry a šifí hudbu slavných skladatelů našeho národa za hranicemi naší rodné země.

Letošního roku uslyšíme v Grant Parku pod jeho taktovkou 13 koncertů. V pátek 3. července diriguje v Chicagu a jeho okolí proslavený „Independence Day Concert“, po němž vždy následují pohádkové

ohňostroje. „Independence Day Concert“ je letošního roku v Chicagu pořádán po desáté, takže i v tomto smyslu je to koncert jubilejní. Během letošní letní sezóny Mistr Mácal diriguje díla světových hudebních skladatelů; ukončuje ji však hudbou českou: Bohuslav Martinů „Otvírání studánek“ (ve středu 26. srpna a pátek 27. srpna) a celovečerním Dvořákovým koncertem (sobota 29. srpna a neděle 30. srpna); Overtura Karneval, Celový koncert, Symfonie ř. 8.

Přinášíme celý program letošní letní sezóny v Grant Parku, data koncertů Mistra Mácala, kterého do Chicagu jako vždy srdečně vítáme, jsou vytištěny proložené.

Doporučujeme našim čtenářům, aby si program pozorně prohlédli. Jména slavných světových skladatelů, významných nynějších dirigentů, sólistů i sborů, která jsou v něm oznámena, slibují a zaručují vynikající hudební zážitek. Nenechte si ujít tuto příležitost.

Přejeme vám příjemný poslech.

Pro vaši informaci uvádíme: parkování pro koncerty v Grant Parku je v East Monroe Drive Garage, která se nalézá na Monroe mezi Columbus a Lake Shore Drive. Rovněž je možnost použít CTA dopravy, pro přesné údaje volejte: ☎ 836 - 7000. Redakce

GRANT PARK CONCERTS 1987 SCHEDULE

SAT June 27, 8 p.m. **OPENING NIGHT**

SUN June 28, 7 p.m. **ZDENEK MACAL, Conductor**

BENITA VALENTE, Soprano
JANICE TAYLOR, Mezzo-soprano
JONATHAN WELCH, Tenor
KURT LINK, Bass
GRANT PARK SYMPHONY CHORUS
Thomas Peck, Founder & Director

ELLEN TAAFE ZWILICH Celebration
BEETHOVEN Symphony No. 9

Opening Night Concert and Benefit sponsored by Sara Lee Corporation - June 28 concert sponsored by Taste of Chicago.

TUE June 30, 8 p.m. **GRANT PARK POPS**

NEWTON WAYLAND, Conductor
GEORGE SHEARING, Piano

Sponsored by Taste of Chicago

WED July 1, 8 p.m. **GRANT PARK POPS**

BIG BAND NIGHT
NEWTON WAYLAND, Conductor
JOEL BRANDON, Jazz Whistler

Dance under the stars to music of the Big Bands.

Sponsored by Taste of Chicago.

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý ř. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jaruvily Smrčkové

FRI July 3, 8 p.m. ZDENEK MACAL, Conductor
LORIN HOLLANDER, Piano
10th ANNUAL INDEPENDENCE DAY
CONCERT AND FIREWORKS
BERNSTEIN *Candide* Overture
GERSHWIN *Rhapsody in Blue*
GERSHWIN *American in Paris*
TCHIAKOVSKY *1812 Overture*
Spectacular Fireworks display to a medley
of favorite marches

Sponsored by Taste of Chicago

WED July 8, 8 p.m. ZDENEK MACAL, Conductor

FRI July 10, 8 p.m. JOSEPH SWENSEN, Violin
PREVIN Principals
SIBELIUS *Violin Concerto*
BORODIN *Symphony No. 2*

SAT July 11, 8 p.m. ZDENEK MACAL, Conductor

SUN July 12, 7 p.m. RICHARD STOLTZMAN, Clarinet
MICHAEL TORKE *Bright Blue Music*
MOZART *Clarinet Concerto*
RAVEL *Daphnis et Chloe, Suites 1 and 2*

July 11 concert sponsored by Santa Fee Southern Pacific Found.

WED July 15, 8 p.m. KEITH BRION, Conductor

FRI July 17, 8 p.m. GRANT PARK SYMPHONY CHORUS
Thomas Peck, Founder and Director
The Music of Percy Grainger
Royal Fanfare (Despres)
Children's March

„Over the Hills and Far Away”

Suite on Danish Folksongs
Shallow Brown
Molly on the Shore (arr. Stokowski)
Marching Song of Democracy
Country Gardens (arr. Stokowski)
Scotch Strathspey and Reel
We Have Fed Our Seas for
a Thousand Years
Tribute to Foster
I'm Seventeen Come Sunday
Blithe Bells
The Warriors
Irish Tune from County Derry

SAT July 18, 8 p.m. DAVID AMRAM, Conductor

SUN July 19, 7 p.m.

GRANT PARK FAMILY NIGHT CONCERT
WAGNER *Ride of the Valkyries*
GINASTERA *Malambo from Estancia*
DE FALLA *Ritual Fire Dance*
AMRAM *American Dance Suite*
SCHUBERT *Symph. No. 8 „Unfinished”*
ELLINGTON *The Three Black Kings*

July 18 concert sponsored by AT&T

WED July 22, 8 p.m. Gerhardt ZIMMERMANN, Conductor

FRI July 24, 8 p.m. BARRY DOUGLAS, Piano
MUSSORGSKY *Introduction and*
Entr'acte from *Khovantchina*
PROKOFIEV *Piano Concerto No. 3*
SHOSTAKOVICH *Symphony No. 1*

July 22 concert sponsored by CITICORP/CITIBANK

SAT July 25, 8 p.m. ANDREW PARROTT, Conductor

SUN July 26, 7 p.m. DIANE RAGAINS, Soprano
KAREN BRUNSSSEN, Mezzo-soprano
GLENN SIEBERT, Tenor
MYRON MYERS, Bass
GRANT PARK SYMPHONY CHORUS
Thomas Peck, Founder and Director
HAYDN *Te Deum No. 2*
TIPPETT *Ritual Dances from*
The Midsummer Marriage
SCHUBERT *Mass in A-flat*

WED July 29, 8 p.m. JAMES PAUL, Conductor

FRI July 31, 8 p.m. CATHERINE ROBBIN, Mezzo-soprano
DAVID SCHRADER, Organ
DOUGLAS MILBURN *Aotearoa*
„Land of the Long White Cloud”
ELGAR *Sea Pictures*
SAINT SAENS *Symphony No. 3 „Organ”*

SAT Aug 1, 8 p.m. JAMES DEPRESTI, Conductor

SUN Aug 2, 8 p.m. RONALD LOPRESTI *Masks*
BEETHOVEN *Symphony No. 4*
RACHMANINOFF *Symphony No. 2*

WED Aug 5, 8 p.m. GRANT PARK POPS

FRI Aug 7, 8 p.m. MITCH MILLER, Conductor
DAVID GOLUB, Piano
CHABRIER *Espana*
GERSHWIN *Piano Concerto in F*
More „Once In A Lifetime” Hits Singalong

August 5 concert sponsored by Borg-Warner Foundation

August 7 concert sponsored by William Blair and Company

SAT Aug 8, 8 p.m. FRANS BRUEGGEN, Conductor

FRI Aug 9, 7 p.m. MOZART *Symphony No. 41 „Jupiter”*
BEETHOVEN *Symphony No. 3 „Eroica”*
Frans Brueggen's appearance is made possible through
a generous grant from that Dr. Scholl Foundation.

WED Aug 12, 8 p.m. ROBERT SHAW, Conductor

FRI Aug 14, 8 p.m. LEE LUVISI, Piano
BRAHMS *Piano Concerto No. 2*
BEETHOVEN *Symphony No. 7*

Robert Shaw's residency is made possible in part through
a generous grant from Illinois Bell.

SAT Aug 15, 8 p.m. ROBERTS SHAW, Conductor

SUN Aug 16, 7 p.m. Soprano TBA
DELORES ZIEGLER, Mezzo-soprano
DAVID KUEBLER, Tenor
ANDREW SCHULTZE, Bass
GRANT PARK SYMPHONY CHORUS
Thomas Peck, Founder and Director
STRAVINSKY *Symphony of Psalms*
MOZART *Mass in C Minor*

Roberts Shaw's residency is made possible in part through
a generous grant from Illinois Bell.

WED Aug 19 TREVOR PINNOCK, Conductor

FRI Aug 21 RICHARD GOODE, Piano
SCHUBERT *Overture in D „In the Italian*
Style”
MOZART *Piano Concerto in C, K. 503*
MOZART *Rondo in D, K. 382*
HAYDN *Symphony No. 93*

Trevor Pinnock's appearance is made possible through
a generous grant from the Dr. Scholl Foundation.

SAT. Aug 22 ZDENEK MACAL, Conductor

SUN Aug 23 JOSE FEGHALI, Piano
TCHAIKOVSKY *Piano Concert No. 1*
BERLIONZ *Symphonic Fantastique*

WED Aug 26 ZDENEK MACAL, Conductor

FRI Aug 27 BARBARA PEARSON, Soprano
RICHARD COHN, Baritone
WOMEN OF THE GRANT PARK
SYMPHONY CHORUS

Thomas Peck, Founder and Director
MARTINU *Opening the Wells*
MAHLER *Symphony No. 5*

Sponsored by the Elsie and Stanley Roth Foundation

SAT Aug 29 ZDENEK MACAL, Conductor

SUN Aug 30 NATHANIEL ROSEN, Cello
DVORAK *Carnival Overture*
DVORAK *Cello Concerto*
DVORAK *Symphony No. 8*

Mezi námi — v Clevelandu

Slet sokolů župy Severovýchodní, konaný první červnovou nedělí na cvičišti „Odd Fellows farmy”, byl zdařilou přehlídkou sokolské tělovýchovy.

Před velmi pěknou návštěvou cvičilo přes 300 cvičenců prostná, náradí a závodivé hry. Tři zvláštní čísla zpestřila sletový program: vybrané družstvo cvičenců D.T.J., cvičení žen s kužely a národní tance krojované skupiny Sokola „Greater Cleveland”.

Uvítací projevy přednesli župní starosta br. Robert Jiroušek a starostka pořadající jednoty ses. Betty Hostičková. Cvičení řídil náčelnický sbor v čele se župním náčelníkem br. Martanovichem a ses. náčelníci Fiordelisovou z Detroitu.

Potěšitelná byla účast představitelů krajanských organizací, zejména z Druhého okresu D.T.J., Svazu českých katolíků, Krajanského výboru, České katolické jednoty, Z.C.B.J., ČSA a Karlínské síně.

V tomto končícím školním roce se rozloučila s učitelkou dráhou naše Georgia - (Jiřina) Jenčíková. Byla profesorkou tělocviku skoro třicet let; posledních 19 roků učila na South High vyšší škole.

Jiřina dává zároveň po desetiletí své učitelské schopnosti a znalosti obětavě k dispozici sokolské tělocvičně. Je osvědčenou cvičitelkou žen, byla náčelníci jednoty; družstva, která vede patří vždy k nejlepším.

Návštěvníci České síně „Karlín” znají Jiřinu jako pilnou vělkou síně, a neschází na žádném podniku, který síň pořádá.

Ses. Jenčíkové přejeme dlouhá a slunná léta odpočinku. Jak ji známe nebude zahálet a pomůže, kde se dá. Čs. legionář a sokolský cvičitel br. Ant. Verkner by měl ze své bývalé žáčky jistě radost.

Jak jsme se již zmínili, dp. farář Otec James Veselý od sv. (Dokončení na str. 14)

Prestížní Barrington & Severozápadní předměstí
Přijďte bydlet do zeleně,
dýchat čerstvý zdravý
vzduch, vyhněte se rušné
dopravě. Pohodlné vlakové
spojení.

Starck Realtors slouží
severozápadu nejlépe.
Mluvím též česky.

Call LIBBY 381-8500

MEZI NÁMI V CLEVELANDU

(Pokračování ze str. 14)

Prokopa odchází 23. června na nové působiště; stane se farářem kvetoucí osady sv. Tomáše Moora v clevelandském předměstí Brooklynn.

Svatopropokští osadníci se rozloučí se svým milovaným duchovním správcem v sobotu 20. června. Ve 4:30 hod. odpoledne bude slavná mše svatá a pak přátelské rozloučení v osadní síni s projevy představitelů osadních a katolických spolků.

Všichni osadníci, přátelé svatopropokské osady i všichni osobní přátelé Otce Veselého jsou srdečně zvaní a vítáni; zvláštní pozvání se neposílají.

Otec Veselý byl farářem u sv. Prokopa skoro 15 let. Vždy podporoval podniky, pořádané kdysi českými katolickými organizacemi a Svazem českých katolíků. Proto douáme, že ani na novém působišti na nás nezapomene. Vyprosujeme mu všech potřebných milostí a darů Ducha svatého v nové službě na Pánově vinici.

Josef Kocáb, předseda Č.K.J. byl ceremoniálem oslavy, pořádané na počest 40. výročí vysvěcení na kněze, *Otec Rafaela Zbina O.S.B., faráře slovenské osady sv. Ondřeje na Superior Ave. Father Zbin, který byl po řadu let profesorem vyšší školy slovenských benediktinů řekl, že si vybral Joe Kocába za M.C., protože Pepík byl ve škole jeho nejmilejším žákem. Za Svaz českých katolíků pozdravil jubilanta br. Václav Hyvar.*

Clevelandští přátelé Otce Petra Esterky se radují z jeho jmenování monsignorem a vyprošují mu hojnost Božího požehnání v duchovní službě pro zachování dědictví otců, tolik zvýrazněném tradici svatováclavskou a cyrilometodějskou.

Distriktní svaz českých katolíků v Clevelandu již předem upozorňuje, že výroční Den českých katolíků bude letos v neděli 19. července. Zveze domácí i přespolní na mši svatou v kostele P. Marie Lurdské. Občanská slavnost se pak bude konat v nově restaurované Karlínské síni.

Miroslav Konvička,
exil, nakladatelství
12726 Archwood St.
North Hollywood, CA 91606
Frant. Moravec: Špion,
jemně nevěřili - opět vyšlo.
Tuto a všechny jiné knihy
u nás k dostání.

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ŽIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

21.

ZDISLAVSKÝ JUBILEJNÍ ROK

V serii článků, uveřejněných v Katolických novinách, od 2. do 23. května 1971, J. E. Msgr. Štěpán TROCHTA, biskup litoměřický, seznamuje katolickou veřejnost s důvody jubilea a s duchovním programem oslav.

Rok blažené smrti paní Zdislavy na Lemberku u Jabloníného v Podještědí je v Dalimilově kronice zapsán přesně: 1252. Rok jejího narození v Křižanově nedaleko města Ždaru na Moravě není zaznamenán. Délku života této blahoslavené matky čtyř dětí odhadují historikové na 27 až 32 let. Podle toho spadá 750. výročí jejího příchodu na svět a jejího křtu přibližně do doby po roku 1970. Dne 28. srpna 1907 prohlásil svatý Pius X. paní Zdislavu za blahoslavenou. Proto jsem položil začátek Jubilejního Zdislavského roku na 28. srpen 1970 a jeho zakončení na týž srpnový den letošního roku.

Blahoslavená Zdislava se narodila na Moravě, ale po svém sňatku s panem Havlem z mocného a vlivného rodu Markvarticů prožila většinu svého života na jeho hradě Lemberku v severních Čechách, na území pozdější litoměřické diecéze. Tam je také pochována v kryptě chrámu sv. Vavřince v Jablonném v Podještědí, který sama pomáhala zakládat a budovat. Zdislavě patří jedinečná zásluha o křesťanský ráz a duchovní život Severočeského kraje ve XIII. století, kraje, který byl v té době ještě opravdu český. Hrob s jejími ostatky se stal nejen cílem zbožných poutníků, ale i pečeti národního svazku Čech a Moravy a duchovního splnutí synů a dcer těchto dvou zemí v jednu národní rodinu. Je vzácným mravním klenotem Severočeského kraje.

Světki jsou vyslanci svých národů před Boží Prozřetelností, chlouboou a ozdobou Cirkve i národů, ze kterých vzešli, dokladem jejich kulturní vyspělosti a křesťanské tradice. V nich zapadá *seba Božího slova do nejúrodnějších hlubin lidského svědomí a vědomí. Oni prožívali život Božích dětí nejdůležitěji.*

Litoměřická diecéze považuje blahoslavenou Zdislavu za svou zvláštní Přímiluvkyni u Boha a Patronku severních Čech. Zdislavským Jubilejním rokem jí splácíme svůj dluh za to, že svým životem posvětila náš kraj a rozvíjela v něm svou dobročinnost, pastorační a duchovní činnost.

Považuji za vhodné upozornit, že začátek jubilejních oslav zapadá do roku 1970, v němž jsme si připomínali také 25. výročí osvobození naší vlasti od nacistického jha a bludu. Jestliže celá naše vlast vzpomínala tohoto výročí s vděčností vůči Bohu a všem, kdo se přičinili o naše osvobození, pak severočeská oblast k tomu měla ještě svoje zvláštní důvody. Po staletích našel tento kraj opět svou národní tvář. Tu tvář, kterou měl v době, kdy na Lemberku žila se svým manželem paní Zdislava. V duši věřících se stala od té doby všeobecně uznávanou ochránkyni našeho pohraničí. Ji patří naše díky za pomoc ve zkouškách, které jsme přestáli; k ní se nesou i naše modlitby za šťastnou budoucnost severních Čech.

Smysl Zdislavského Jubilea a poutí.

V pastýřském listě z 28. srpna 1970 jsem jasně vytýčil cíl a náplň Jubilejního Zdislavského roku. Má to být:

- a) snaha o vlastní posvěcení podle vzoru blahoslavené,
- b) úsilí, aby Zdislava byla brzy představena celé Cirkvi jako světkice, t.j. vzor manželek a matek, a ochránkyně křesťanských rodin.

Prvním a základním účelem Jubilea je tedy duchovní a mravní užitek rodin, ze kterých, pokud jsou mravně na výši, se skládá zdravý a mravně vyspělý národ. Abychom toho dosáhli, chceme především následovat Zdislavina příkladu. Vysvětlovat, jak to dělat dnes, je úkolem kazatelů a autorů zdislavských statí v tisku. Dále chcem světovat své křesťanské rodiny její ochraně a záštitě, modlit se k ní a také zbožně a usebraně putovat k jejímu hrobu.

Mnozí lidé jsou prostředím, v němž žijí dlouhá léta, již tak opředeni bezpočtukrát se opakujícími zlovyky a falešnými ohledy, »co by tomu řekl ten neb ona, kdybych ...«, že si už své chyby ani neuvědomují. Dokud se ze svého prostředí nevzdálí a nedostanou se alespoň na několik hodin na nějaké místo, které je posvěceno a promodleno zbožností některého světky a celých generací pozdějších poutníků, nejsou už schopni udělat si o svém morálním stavu správný úsudek podle Božího zákona a přikročit k různé nápravě.

Ke hrobům a ostatkům svatých putujeme proto, abychom se

na místech, duchovně prosycených jejich statečným životem, setkali v modlitbě a v přijímání svátostí s Bohem, když jej už nedovedeme nalézt ve shonu svých všedních dnů, kdy nám připadá tak vzdálený a neskutečný. Dobře uspořádaná pouť neobrácí oči poutníků navenek, nýbrž dovnitř. V době rekordů, kdy vidíme tolik lidí klusat v nebyvalém tempu, táží se nás hroby světců: Kam chvátáš? Nebylo by lépe ubrat plyn a pozorněji se věnovat řízení vlastního života?

Mám hlubokou úctu a skutečný obdiv k duchovnímu správci, k otci nebo matce, kteří dovedou svým věřícím a dětem uspořádat nábožensky opravdu hodnotnou pouť. Na tomto poli nás čeká ještě mnoho práce, než budou naše pouti opět na výši požadavků doby. Někdy mám dojem, že se některé z nich liší od rekreačního zájezdu hodně málo. Nezapomínejte, že ještě nikoho neposvětil počet nacestovaných kilometrů nebo odprohližených památek.

Historické a rodové pozadí.

Sředečkové se vyznačovali silnou náboženskou vírou a křesťanskou názorovou a duchovní jednotou. Ale hrubé a mravně neukázněné způsoby jednání nejednou prozrazovaly ještě značnou sílu starých podvědomých pohanských návyků. I sama feudální společnost, ovládaná mnohdy despoticými pány a zmitaná často drobnými válkami, sváděla i ty, kdo se hlásili ke křesťanství, k mravním nedůslednostem a krutostem. Křesťanské ideály dovedly sice podnit k velkým a mimořádným obětím, ale celkový charakter doby byl přece jen drsný.

Tak tomu bylo všude, tím více i u nás. Přesto dalo dvanácté a třinácté století lidstvu a Cirkvi kromě mnoha světců a svatých panen také několik významných svatých žen, znamenitých matek a manželek, které měly veliký vliv na své prostředí a značný podíl na duchovním utváření své doby. Svým ušlechtilým zjevem a příkladem i svou apoštolskou činností působily mimořádně zjemnění mravů a duchovní obrodu a prohloubení nejen ve svém rodinném kruhu, ale i v širém kraji a nejednou i v rozsahu celonárodním.

Tak má Skotsko svou svatou Markétu, Polsko svatou Hedviku, Uhry svatou Alžbětu. Naše země zdobí svatý život paní Zdislavy, která neustává svým duchovním vlivem a významem za jmenovanými světkicemi nikterak pozadu, zvláště když uvážíme, že nežila na dvoře panovníckém. Čím dříve byly národy získány pro život v Kristu, tím déle je potom zpracována milost Boží, tím ucelenější je v nich křesťanská tradice a tím hlouběji prostoupeny jsou - i když si to snad ani neuvědomují - duchem Kristovým. Mravní zhroucení křesťanského národa nemůže nastat na jednou.

Dlouhá desetiletí je možné ničit a rozkládat jeden jeho křesťanský návyk za druhým a přesto i v dobách zřejmého mravního úpadku zanechává křesťanství v životě národa své stopy tím zřetelněji, čím více svatých budovalo předtím jeho mravní výši. V této souvislosti je dobré si uvědomit, že Zdislavina matka, paní Sibyla, pocházela ze středomorského království obojí Sicílie. V té době to byla jedna z kulturně nejvyspělejších oblastí Evropy. Do Čech přišla paní Sibyla v průvodu dvorních dam budoucí české královny Kunhuty, nevěsty krále Václava I. Čeští panovníci tehdy záměrně povolávali na svůj dvůr tyto vzdělané a zbožné šlechtičny, aby zušlechtovaly dvorní prostředí a aby se vdávaly za české velmože a pomáhaly urychlit náboženský a kulturní rozvoj našich zemí a jejich rozhodujících osobností.

A tak se z manželského spojení moravského pána Přibyslava na Křižanově a paní Sibylu, ze spojení prvku severního a jižního, slovanského a byzantsko-řecko-normanského zrodilo nadané dítě: Zdislava. Na Moravě, ve středě Evropy, dostává od svých rodičů do vínku starší domácí kulturu českou a katolickou univerzalitu a světový rozhled tehdejšího evropského jihu, aby pak svým svatým životem, jemným vystupováním a i zjevem, ušlechtilostí, postavením a významem spojovala lidi všech národů, povah a duchovních sklónů.

Z výchovy své matky, z liturgického života na Křižanově a z častého styku svých rodičů s řádem Cisterciáků, proniknutých mystickým duchem sv. Bernarda z Clairvaux, přinesla si Zdislava na Lemberk veliké duchovní bohatství. A zde je ještě dále rozmožovala osobním stykem s blahoslaveným Česlavem a s novou spiritualitou duchovních synů sv. Dominika.

Vzděláním, duchovní hloubkou a svatostí života přesahovala Zdislava na Lemberce vysoko své prostředí a vyzářovala svůj mravní a oduševňující vliv do širokého okolí. Mladá hradiňka paní okouzlovala svou hlubokou a praktickou zbožností rytířskou společností, která často procházela hradem. Její pokora a dobrota působily podmanivě na hradiňské čeledě a poddané, které s oblibou vyhledávala a jim pomáhala hmotně i duchovně.

Spolu se svým manželem založila klášter otců domikánů v Jablonném v Podještědí a podle všeho i v Turnově. Na stavbě Jablonného konventu pracovala vlastníma rukama. Tak se stalo Jablonné střediskem duchovní obrody severních Čech a jeho vliv sahá i přes dnešní státní hranice hluboko do Žitavska.

(Pokračování příště)

Den zdobení hrobů na Českém národním hřbitově v Chicagu

Věren dlouholeté tradici, Český národní hřbitov uspořádá také letos, jak jsme v místním tisku a na naší nedělní rádiové hodině několik týdnů napřed oznamovali, ve své krásné zelené zahradě v Chicagu, vzpomínkové obřady v pondělí 25. května 1987 na památku amerických chlapců, kteří bojovali a umírali za svobodu a demokracii Spojených států a ostatního demokratického světa.

Bohužel, počasí nám nepřálo a musli jsme z našeho programu vnechat tradiční průvod a vlastní obřady se konaly pod střechou ve velké síni v krematoriu.

Program byl zahájen a řízen předsedou br. Vydrou. Slib americké vlajce a básničku pěkně přednesly sestry Šraichtovy, zakyně české školy Jirásek. Hlavním řečníkem v anglické řeči byl senátor státu Illinois pan Howard W. Carroll a v řeči české slečna Mildred Končel, známá činovnice v československém krajauském životě. Oba měli pěkné přílehlavé projevy pro tuto příležitost a pro závažnost jejich obsahu je dnes také uveřejňujeme.

Mezi projevy hlavních řečníků vyslechli jsme si směs vlasteneckých písní, zahraničích kapelou br. Diviška a zazpívaných pěveckými sbory dámským ČSA a pánským LYRA - ČSA pod vedením sbormistra pana Laciny. Oba sbory zapěly několik známých národních písní po obřadech v kolumbariu.

Po občanských obřadech následovaly vojenské, pořádané veterány Rudolph Tvrdy Post č. 2165 a První družiny československých legionářů. Pěkný projev v české řeči měl legionář Joseph Divišek a paní Lopez za VFW Aux. č. 2165. Jejich obřady byly zakončeny dojemnou „Večerkou“, zahrnou na trubce zblízka a zdáli.

Po nich následovaly důstojné obřady Odd Fellow and Rebekah Association.

Český národní hřbitov pokládá Den zdobení hrobů za velký národní americký svátek a pořádá každoročně vzpomínkové oslavy s pocitem velké vděčnosti velkému americkému národu za hájení lidských práv a ochranu demokracie ve světě.

Škoda, že nám to děší trochu pokázil. Ale neodradil nás od konání této vzpomínkové oslavy. Nakonec - co znamená několik těch kapek deště, když si vzpomeneme na ty válečné

hrůzy, kterými lid za nacistické války procházel a utrpení bojovníků za svobodu na zemi, na moři i ve vzduchu? A to si asi hodně nás uvědomuje, neboť vzdor nepříznivému počasí přišlo hodně krajanů poklonit se památce padlých vojínů.

Děkujeme upřímně všem, kdo přišli, aby společně s námi věnovali vzpomínku a prokázali vděčnost za oběti, které američtí chlapi přinesli, aby nám vydobyli a zachovali svobodu.

Čest budiž jejich památce!

K.H.

xxxxxxx

MEMORIAL DAY ADDRESS BY
SENATOR HOWARD CARROLL
BOHEMIAN NATIONAL CEMETERY
ASSOCIATION CHICAGO, IL.
10 A.M. MAY 25, 1987

I feel deeply honored to speak to you today of America's sons and daughters, those who answered their nation's call to duty and made the ultimate sacrifice.

Today is Memorial Day. The day that is set aside by our people to say, „Thank you. God bless you. We miss you and we will never forget you.”

Throughout the years, many have written warnings that the true meaning and purpose of Memorial Day is being lost and clouded because of the short memories of our citizens. As more time is put between our young citizens and those who lived the horrors of war, memories will inevitably fade. This is neither good nor bad. It is reality. So, it is fitting that organizations such as the Bohemian National Cemetery Association take measures to ensure that every one that breathes the fresh air of freedom in the world today, is reminded.

Reminded of the young and idealistic doughboy of World War I, fighting the war to end all wars. He knew little about and cared less of the politics involved. His country needed him and he went willingly.

The history of our nation in the 20th Century begins with Belleau Woods and the Battle of the Argonne, which cost more American lives than all the rest of that war. It was a terrible 47-day battle. Would anyone presume to accuse those patriots of having a love of war... I think not.

But the war that would make the world safe for democracy was merely the opening chapter in what would be a never ending struggle for the most basic of human rights... the right to be free.

World War II and the un-

fathomable inhumanity of the Nazis again forced the peace loving peoples of the United States to fight. To think that the young, vibrant Americans whose futures held only good, would seek and relish the devastation and mutilation of their spirit by war is inconceivable.

Many who knew the fear for life, muddy foxholes and longing for family during the Second World War also felt the biting cold and uncertainty of Korea. There - on a frozen Asian peninsula - war became political. No longer would our soldiers be called on just to win battles. The so called „big picture” of global politics was imposed as an additional consideration.

Then... Vietnam. The very mention of the name conjures up memories of the divisiveness and indecisiveness of our country during that period of history. Only a fool would call the veterans who died in that conflict for what they believed was the best interest of their country - war mongers.

Nor can that term be used to describe the 37 sailors of the USS Stark who only last week paid the ultimate price in the service of their country in a very unstable but strategically vital part of the world.

We can't bring these brave sons and daughters back. In the face of each could be seen the map of honor, truth and loyalty. Sadly, they are gone forever from all but our memories. But the harvest of freedom we enjoy was planted and continues to be nurtured with their sacrifices.

It is such a small gesture to place a flag or a flower on the resting place of these fallen heroes. But it is a major statement of our appreciation and dedication that not only will we not forget, we will retain the lessons learned during these wars.

From their final resting place these patriots call out not only to loved ones left behind, but to all of us that their living comrades have earned a decent and respectable existence.

The memories are painful... Sometimes more than we can bear... But it is through the tributes that we pay to those who have fallen, than we can truly appreciate the gift we have been given.

So as we place the standard of our great land in the soil covering the many thousands of Americans who fell to keep it flying high, let us recommit ourselves to the principles that they fought and died for. Freedom, country and family. We can pay no greater honor to these brave and noble souls.

Thank you.

Český projev sestry Mildred Končel

Vážený pane Vydrou,
vážení úředníci a zástupci,
vážené shromáždění!

Sešli jsme se dnes zde, na našem krásném Českém národním hřbitově, abychom vzpomněli a vzdali poctu našim vojákům, legionářům a všem těm, kteří položili své životy pro to, abychom mohli žít ve svobodě a v míru.

Hroby našich chlapců jsou roztroušeny po celém světě i ve všech mořích, jsou i zde ve Spojených státech a máme je i u nás na našem hřbitově. Jsou to oběti občanské války, války španělské, světové války I. i II., v Evropě i v Asii, války v Korei, ve Vietnamu a na Středním východě.

Tam všude odpočívají naši chlapci a tam dnes za nimi putují i naše vzpomínky. V duchu se skláníme nad jejich rovy, na které kromě malé hvězdnaté a pruhované vlaječky, klademe i kytičku vděčnosti, lásky a díky.

Nepadli nadarmo, ti naši hoši. Oni to vlastně byli, kteří nám zachránili světovou demokracii a svobodu lidských práv. Jejich přičiněním se náš hvězdnatý prapor s červenou - bílými pruhy vítězně rozvinul na všech bojištích světa jako symbol humanity, svobody a demokracie.

Člověku je smutno a ůzko u srdce rozhlédne-li se po okolním světě v kterém ještě dnes žije tolik milionů lidí v utrpení, hladu a bídě pod nadvládou cizáků, kteří blouzní o tom, jak si podmaní celý svět.

Bud' me rádi a bud' me vděční za to, že můžeme žít zde, v Americe a vážeme si naši Svobodu, kterou chraňme a braňme až do smrti.

Při vzpomínání našich padlých chlapců, jejichž hroby jsou roztroušeny po všech světových bojištích, vzpomínáme také našich drahých, kteří nás předešli na cestě, odkud již není návratu.

Nejen dnes, ale pokaždě když vkročím na tento náš Český národní hřbitov, mám pocit hrdoosti a děkuji v duchu našim předkům za to, co nám zde po sobě zanechali a jak se postarali krásně o to, abychom my i po své smrti byli „mezi svými”.

Zde svorně spí svůj věčný sen pěkně vedle sebe bohatý či chudý, protestant nebo katolík, zednář či bezvěrec a volnomýslenkář. Čech vedle Slovaka, a nebo Rusa.

Jsou zde pohřbeni četní národní pracovníci, Sokolové, umělci, spisovatelé, básníci, novináři, sportovci i ti, kteří v I. světové válce i po ní, pomáhali budovat svobodné Českos-

lovensko. Jen tak -namátkou uvádím, že je zde v Masarykově mausoleu uložen popel dr. Alice Masarykové, nejstarší dcery prezidenta Osloboditele Tomáše G. Masaryka, jehož jméno mausolem hrdě nese, je tu popel Vojty Beneše, bratra druhého prezidenta Československa dr. Eduarda Beneše, je zde popel pražského primátora dr. Petra Zenkla a jeho manželky Pavly, popel býv. ministra výživy Václava Majera, je zde také pohřben ministerský předseda Milan Hodža atd. atd.

Rozumí se, že zde odpočívá i zakladatel tohoto hřbitova František B. Zdrůbek, duševní otec Svornosti a náboženský hlasatel Svobodné obce, jakož i četní předsedové a úředníci hřbitova, kteří tuto krásnou zahradu míru pomáhali budovat a zvelebit.

Má zde také svou hrobku Antonín Čermák, major města Chicaga, odpočívá zde též rodina Augusta Geringera jejíž jeden člen R. Jaroslav Pšenka odkázal české útluně značnou sumu peněz a tak zajistil klidný běh tohoto ušlechtilého podniků. Spí zde také jiný krajauský mecenáš, pan Frank Kubát, podporovatel národního hnutí a Jan Červenka, obětavý pracovník osvobozenického hnutí a předseda četných národních organizací.

A při tom při všem musím i vzpomenout svých rodičů. Maminka zde odpočívá již půl století a tatínek ji následoval o 25 let později. Budiž všem země této krásné zahrady míru lehká a čest jejich památce.

Končím slovy básnička:

*Po celém světě rozsety
našich jsou chlapců hroby,
životy svými platili
za diktátorů zloby.*

*Položme věnce jim k pomníku,
vzpomínku věnujme vřelou
pro stálého míru naději,
věnujme naši snahu celou.*

*Kež naše děti nemusí
pušky vic na rameni nosit,
kež nikdy jich mladé životy,
válka nemůže kosit.*

BIRTH PLATES
FOR BABY OR ANY AGE
Individually handcrafted in
porcelain (A Gift To Last)

Send for FREE illustrated
details to:

TITLES

P.O. Box 411

Cedar Rapids, IA

52406-0411

or Telephone

(319) 362 - 8968

**CLEVELAND NEWS
LUMIR-HLAHOL-TYL**

During the early 1860's, many Czechs arriving in Cleveland, Ohio settled on Croton Street what is now East 40th Street.

On November 16, 1863, Club Slovanská Lípa presented its first Czech plays at a place located on Perry Avenue. The group presented „Český Dobrovolník“ and „Francouzská Selka“.

Four years later, 1867, the Czech Dramatic Society „LUMIR“ was founded in Cleveland, Ohio.

The following Czechs are credited for the organization of LUMIR: A.J. Roth, Vaclav Rychlik, Hynek Svarc, Vojta Svoboda, Frantisek Macourek, J. Strnad, Anton Novy, Matej Hosek, Ivan Bohutinsky, Frank Hrubecy and the Vanek brothers.

LUMIR began as a men's choral group, singing Czech songs, especially those that had been banned in Bohemia. The first chorus director was A.J. Roth and the second was Josef Blaha, an excellent violinist. The singing group became a mixed chorus in 1880. Alfred Wiesenberger became director, after Mr. Wiesenberger passed away, J.J. Reindl came from New York and assumed the position of Director.

Cleveland born Edward Krejsa became Director of LUMIR in February 1907. Mr. Krejsa retired as Director after directing the 75th Anniversary of LUMIR April 1942.

Mildred Belsan, a piano student of Edward Krejsa, accompanied the choral group during rehearsals.

In the autumn of 1944, Milos Ptak became Director and served to April 1946. Mrs. Belsan became the official music Director of the society.

HLAHOL was founded in 1896 and had as its director for 22 years the well known music instructor Anton Machan. In 1918 LUMIR and HLAHOL were merged.

LUMIR's early meetings took place at Josef Novak's place on Orange Street. When „Slovanská Lípa“ was built, rehearsals were held there.

V. Rychlik built a new hall and the choral group moved in. LUMIR gave up sponsoring concerts and turned to presenting operettas and operas. LUMIR presented the „Bartered Bride“ Smetana's popular opera, on February 11, 1898. Since then, „Prodaná Nevěsta“ has been presented many times at Bohemian National Hall,

Public Auditorium and elsewhere. LUMIR actors assisted the Vojan Dramatic Society in presenting the opera at D.T.J. Taborville in 1936.

On August 27, 1914, the fraternal society formerly the Czechoslovak Society of America held a convention in Cleveland. As part of the program, Lumir, with the assistance of the Krivan Dramatic Society, presented „The Bartered Bride“ at Bohemian National Hall. Edward Krejsa directed the presentation.

LUMIR also presented many popular English language operettas such as „Chimes of Normandy“, „The Bohemian Girl“, „Mikado“, „The Kiss“ by Bedrich Smetana, „The Merry Window“, „Pinafore“ and many others that required Czech translations.

LUMIR-HLAHOL-TYL took part in the „Theatre of the Nations“ at Cleveland's Music Hall in 1930.

Many of the performances of the Society have been sponsored for the benefit of worthwhile national and local projects. Members also sang at various celebrations sponsored by various lodges.

It was not easy to keep the Dramatic Society in existence. Members volunteered to attend rehearsal in their spare time. When a presentation did not produce a profit, members were asked to help financially.

Who can forget the „Bartered Bride“, Emma Kubelik as „Mařenka“, Charles Belsan as „Jenfk“, Charles Kubelik as „Vašek“ and Vaclav Baumgartl as „Kecal“? Who can forget the glorious performances at Bohemian National Hall such as „Veselá Vdova“, „Tam Na Horách“, the „Tinker“ presented at the downtown Cleveland Music Hall on February 1, 1931 and „Čardášová Princezna“ presented for the benefit of the Army and Navy Relief Fund?

The love for Czech music and songs and the dedication on the part of many LUMIR-HLAHOL-TYL members, made it possible for the society to stay in existence for 120 years.

LUMIR-HLAHOL-TYL after a glorious past... ceased to exist in April 1987... but the presentations that brought laughter and tears to many and „Old Timer“ will not be forgotten.

Frank Bardoun

Kevin Hannan:

**TO ASSIMILATE OR NOT -
CZECH-AMERICANS AND THE AMERICAN MELTING POT**

I was impressed last year observing the celebration surrounding the Statue of Liberty rededication. During this event a great deal of attention was focused on American immigrants who passed through Ellis Island and other ports of entry. When I studied American History in school, it always seemed that the contributions of those 19th century immigrants who arrived after the settlement of the original Thirteen Colonies rated little more than a footnote in the history textbook. Last year's Statue of Liberty rededication pointed out to Americans that we are a nation of immigrants and that the whole of American history has been a story of immigration.

The process of immigration and assimilation has often been difficult for newcomers in America. We are all familiar with stories of the difficulties, natural and otherwise, which immigrants encountered. The first Polish colonists in south central Texas were terrorized by gangs of American ruffians. The first Czech-Moravian immigrants in Texas were spared this particular experience but they nevertheless encountered their share of hardships. They brought an entirely new and foreign culture to Texas and because of this they were often met with suspicion and discrimination by some of their American neighbors. Residents of Granger, Texas remember the days when „Americans“ lived on one side of the railroad tracks and „Bohemians“ on the other side.

Attitudes change however. Youngsters of Czech origin are probably pleased today when their non-Czech friends express approval of their Czech culture. Not long ago I heard a teen-ager state dejectedly: „Gee, I wish I were Czech.“ It really didn't seem to matter that she wasn't because she was enjoying the Czech festivity as much as the rest of the crowd. Whether due to their stable and peaceful communities, to their industry and honesty or through the many elements of their ancestors' folk culture which they've preserved, the Czechs of Texas enjoy a solid reputation among their neighbors.

Czech-Moravians in Texas were often criticized for clinging stubbornly to their language and culture. Many of these early immigrants seemed less able to totally assimilate as Americans than some other European im-

migrants. Some Americans, pointing to their Czech-language newspaper, churches, schools and organizations, were convinced that the Czechs really had no desire to assimilate as Americans. Some Americans resented this. Those youngsters basking today in the warmth of approval at their Czech culture should reflect on the hardships their ancestors went through to preserve this culture. Those of us who view our ancestors' language and culture with pride must admire those immigrants who clung so stubbornly to their culture. We must respect the tenacity shown by these immigrants, even though their tenacity was probably often viewed by their neighbors and even some of their children as more of a handicap than a virtue. We should respect our ancestors' hard-headed love for their culture and their reluctance to assimilate. Perhaps some of this feeling has survived in this generation's blood.

Viewing the rootlessness and fragmentation visible in some portions of American society, we can be grateful that we have retained at least some of our ancestors' culture and values. It often seems that the healthiest Americans are those who maintain strong ties within a community. We find this in many of America's ethnic communities. Watching the Statue of Liberty celebration and the tribute paid to the early immigrants, I had to pause and ask myself which immigrants did a greater service to America - those which immediately abandoned their native culture in an effort to Americanize themselves or those which clung stubbornly to their culture and passed on their cultural values to their offspring. It seems that many of those virtues which we think of as being characteristically „American“, are more evident in some of America's ethnic communities than in communities which might be considered „purely American.“

The „melting pot“ theory of American society has fallen from popularity in recent years. I think many of us today see a danger in this idea of America as a giant melting pot. The advantage of our political and economic system is, of course, that each American has the opportunity to abandon his community, whatever it may be, and advance in society. Yet the idea of American as a melting pot in which all traces of foreign cul-

tures vanish is disturbing. What actually is the American melting pot if we take away the influences of all foreign cultures? We are left with nothing. The purely American culture that ties the individuals of the American melting pot together is far removed from the cultures of other civilizations. What are the great cultural monuments of America's melting pot? Las Vegas, television serials, pop music. During the 1984 presidential campaign I was surprised by the political blow which Democratic candidate Walter Mondale dealt to his opponent Gary Hart. Questioning Hart's political philosophy, Mondale drew from a source that most Americans recognized and understood. What was this source that was so familiar to Americans - philosophy, history, literature? No, it came from television. Mondale stole the punch line from a hamburger commercial and crushed his opponent with this. The values of the American melting pot are equally questionable. The better minds of America spend most of their lives racing about in search of wealth. America is indeed fortunate that all of her communities have not assimilated into the giant melting pot.

A recent editorial in the Dallas Morning News scolded the Texas business community for being too „parochial“ and urged Texans to broaden their knowledge of foreign countries. The editor stated that there are presently more people studying English in China than in the United States. The editorial stressed that it is vitally important for their economy as well as for world stability that Americans learn foreign languages. Those Americans unable to compete on an international scale and unwilling to become members of a constantly shrinking international community have a difficult road ahead. I believe that those descendants of tenacious immigrants instilled with a love for their ancestors' culture are well prepared to face the future, whatever it may bring.

English, French, Czech,
German, Spanish
TRANSLATION SERVICES
Charles J. Opatrny, M.B.A.
Member of A.T.A. -
American Translators Association
P.O. Box 411 Telephone
Cedar Rapids, Iowa 52406
(319) 362-8968